

Nr kodu zdającego

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych*

PIERWSZY DZIEŃ EGZAMINU ADWOKACKIEGO 10 MAJA 2022 r.

CZĘŚĆ PIERWSZA EGZAMINU

zadanie z zakresu prawa karnego

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a) W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b) W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadania wynosi 360 minut.
4. Zadanie z zakresu prawa karnego zawarte jest na 32 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

Informacja dla zdającego

- I. Po zapoznaniu się z treścią zadania – opracowanymi na potrzeby egzaminu aktami sprawy karnej - proszę przygotować, jako adwokat Sylwia Lenart - obrońca oskarżonego Marka Stawiaka, apelację od wydanego w sprawie wyroku, albo w przypadku uznania, że brak jest podstaw do jej wniesienia, proszę sporządzić opinię prawną – z uwzględnieniem interesu reprezentowanej strony.
- II. Należy przyjąć, że:
- 1) we wszystkich pismach procesowych, protokołach, wyrokach i uzasadnieniu wyroku oraz innych dokumentach znajdują się własnoręczne podpisy uprawnionych osób;
 - 2) w protokołach przesłuchań świadków i podejrzanego podano serię i numer dowodu osobistego przesłuchiowanych osób oraz ich PESEL; wskazano też organ, który wydał dowód osobisty;
 - 3) w aktach znajduje się informacja z Krajowego Rejestru Karnego, z której wynika, że oskarżony Marek Stawiak:
 - był uprzednio karany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 30 listopada 2018 r., sygn. akt II K 32/18, a dane zawarte w tej informacji są zgodne z treścią odpisu tego wyroku;
 - odbywał karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 30 listopada 2018 r., sygn. akt II K 32/18 w okresie od 29 listopada 2017 r. do 28 stycznia 2020 r., a dane zawarte w tej informacji są zgodne z treścią adnotacji na odpisie wyroku;
 - 4) pokrzywdzony został prawidłowo pouczone o swoich uprawnieniach i obowiązkach oraz został prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy i pouczone o możliwości złożenia przez oskarżonego wniosku o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności karnej;
 - 5) świadkowie zostali pouczeni, zarówno w trakcie postępowania przygotowawczego, jak i w wezwaniach na rozprawę, w sposób właściwy, zgodny z przepisami, o swoich uprawnieniach oraz obowiązkach;
 - 6) oskarżony Marek Stawiak został w sposób właściwy, zgodny z przepisami pouczone o swoich uprawnieniach i obowiązkach zarówno w trakcie postępowania przygotowawczego, jak i w zawiadomieniu o rozprawie;
 - 7) dane dotyczące miejsca zamieszkania oraz miejsca pracy świadków nie zostały zamieszczone w protokołach ich przesłuchania i protokole rozprawy; dane te

zamieszczono w załącznikach do protokołów (art. 148a § 1 k.p.k.) i znajdują się one w odrębnym załączniku adresowym;

- 8) w protokołach przesłuchania świadków słowa wulgarne zostały zapisane w formie pełnej, bez gwiazdek;
- 9) w aktach sprawy znajduje się informacja z systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, uzyskana drogą elektroniczną, z której wynika, że Marek Stawiak nie posiada żadnego majątku ani źródeł dochodu oraz nie zakończono i nie prowadzi się wobec niego postępowań podatkowych;
- 10) w aktach sprawy znajduje się pisemna opinia biegłego rzeczoznawcy z zakresu wyceny ruchomości, który określił wartość telefonu marki Apple model iPhone 13 oraz okularów przeciwsłonecznych marki Armani tak, jak zostało przyjęte w akcie oskarżenia;
- 11) Marek Stawiak został zaznajomiony z aktami postępowania przygotowawczego i nie złożył wniosku o jego uzupełnienie poprzez przeprowadzenie dalszych dowodów;
- 12) w stosownym terminie wydano postanowienie o zamknięciu śledztwa.

- III. Pod przygotowaną apelacją albo opinią prawną należy podać imię i nazwisko osoby, która – zgodnie z treścią zadania egzaminacyjnego – powinna złożyć podpis pod tym pismem.
- IV. W przypadku sporządzenia apelacji należy przyjąć, że sądem odwoławczym jest Sąd Okręgowy w Łodzi, V Wydział Karny Odwoławczy, Plac Dąbrowskiego 5, 90-921 Łódź.
- V. Data rozwiązania zadania winna wynikać z przedstawionego stanu faktycznego.

**PROTOKÓŁ PRZYJĘCIA USTNEGO ZAWIADOMIENIA O PRZESTĘPSTWIE
I PRZESŁUCHANIA W CHARAKTERZE ŚWIADKA OSOBY
ZAWIADAMIAJĄCEJ**

Brzeziny, dnia 15 listopada 2021 r., godz. 15.40

Igor Lis
(imię i nazwisko osoby zawiadamiającej)

Na podstawie art. 304a k.p.k.

Prowadzący czynność: Maria Nowacka – aspirant Komendy Powiatowej Policji w Brzezinach,

Protokolant: protokołowano osobiście,

na podstawie art. 177 § 1 k.p.k. i art. 143 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. przyjęła ustne zawiadomienie o przestępstwie i przesłuchiwała niżej wymienionego w charakterze świadka.

Tożsamość świadka stwierdzono na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał). Świadka uprzedzono o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania (art. 233 § 1 k.k.), o odpowiedzialności za zawiadomienie o niepopelnionym przestępstwie lub za fałszywe oskarżenie (art. 238 k.k., art. 234 k.k.), co świadek potwierdza własnoręcznym podpisem (art. 190 k.p.k.):

Igor Lis
(podpis świadka)

Świadka pouczone również o uprawnieniach wynikających z art. 182, 183 i 185 k.p.k.

Świadek podał następujące dane osobowe:

Imię i nazwisko – **Igor Lis**;

Imiona rodziców – Antoni, Joanna;

Data i miejsce urodzenia – 20 czerwca 1989 r., Łask;

Dane dotyczące miejsca zamieszkania oraz miejsca pracy osoby przesłuchiwanej zamieszczono w załączniku do protokołu (art. 148a § 1 k.p.k.).

Zajęcie – magister ogrodnictwa, pracownik sektora rolniczo-ogrodniczego;

Wykształcenie – wyższe;

Karalność za fałszywe zeznania – niekarany;

Stosunek do stron – obcy.

Zostałem uprzedzony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zeznaję, co następuje:

Chciałbym zgłosić, że w piątek, tj. w dniu 12 listopada 2021 r. około godziny 22.30 w mieszkaniu mojej dziewczyny Anny Głogowskiej w Brzezinach przy ulicy Sienkiewicza 130 m. 15 zostałem okradziony z użyciem przemocy przez jej brata Marka Stawiaka. On ma przeszłość kryminalną, w tym był już skazany za przestępstwa seksualne. Nie lubię go i unikam, bo się go obawiam, on mi nawet niedawno groził i chciał pobić taboretą, wtedy się go bardzo przestraszyłem i uciekłem przed nim. Trzy dni temu w piątek, tj. 12 listopada 2021 r. około godziny 19.00 do mieszkania mojej dziewczyny Anny Głogowskiej przyszedł w odwiedziny jej brat Marek Stawiak. Ja pracuję aktualnie w Holandii i tam też stale przebywam, ale jak przyjeżdżam do Polski, to pomieszkuję u Anny Głogowskiej albo u mojej mamy przy ulicy Kwiatowej 5 w Brzezinach. Pod tym ostatnim adresem jestem zameldowany i odbieram korespondencję. Tego dnia, tj. 12 listopada byłem akurat u Anny Głogowskiej i wtedy przyszedł jej brat. Zaczęliśmy wspólnie spożywać alkohol, najpierw po 2-3 piwa każde z nas, potem trochę wódki, po kilka kieliszków. Na początku wieczoru było w miarę sympatycznie. Pokazałem Markowi Stawiakowi mojego nowego iPhone'a 13 i okulary przeciwsłoneczne marki Armani, które kupiłem na bezcłowym. iPhone jest wart 4 200 zł, zaś okulary 600 złotych. Potem się wygłupialiśmy, założyłem okulary na głowę i zapomniałem je zdjąć. Marek Stawiak przyszedł już do nas wstawiony, nie wiem, ile wypił wcześniej, ale około godziny 22.00 było już po nim widać, że jest pijany. W pewnym momencie rozmowa zeszła na politykę i zaczęliśmy się kłócić, bo on ma bardzo zaściankowe poglądy i w ogóle gada bez sensu. Marek Stawiak zaczął mnie wyzywać od lalusiów, lewaków i że pewnie w tej Holandii to sobie chłopaczka znalazłem, taki jestem wymuskany. To ja powiedziałem, że nie będę gadał z pedofilami, na to on odpowiedział, że bym nie był taki fafarafa, bo mi „zapier***i” i zabierze wszystkie cacka. Anna Głogowska próbowała uspokoić brata, ale bezskutecznie, więc ja wstałem od stołu i powiedziałem, że idę nocować do matki. Wziąłem telefon ze stołu i podszedłem do wieszaka, wziąć kurtkę. Anka nie ma przedpokoju wydzielonego, więc wszystko działo się w jednym pomieszczeniu. Kiedy się ubierałem, tyłem do nich, telefon na chwilę położyłem na szafce obok, okulary cały czas miałem na głowie i zapomniałem o nich. Potem wziąłem telefon z szafki i odwróciłem się do Ani i jej brata, żeby chociaż z Anią się pożegnać przed wyjściem. Wtedy nagle doskoczył do mnie Marek Stawiak. W ogóle się tego nie spodziewałem. Marek Stawiak wyrwał mi telefon z ręki.

Bardzo mocno go mi wyszarpnął, a drugą ręką zdarł mi z głowy okulary i wybiegł z mieszkania. Anna Głogowska wybiegła za nim na klatkę schodową, ale już go nie było. Ania dzwoniła potem do Marka Stawiaka na komórkę i do ich mamy, czy do niej nie przyszedł, ale od piątku słuch o nim zaginął. Nie odbiera telefonu, nie kontaktował się ani z matką, ani z siostrą. Wczoraj to myśleliśmy, że zmądrzeje i zwróci mi rzeczy, ale jak on tak postępuje, to nie mam wyboru i muszę zgłosić to przestępstwo, bo jutro już wylatuję z Polski. To wszystko, co mam obecnie do zeznania.

Protokół niniejszy odczytano. Świadek stwierdził, że protokół jest zgodny z jego zeznaniami. Czynność zakończono w dniu 15 listopada 2021 r. o godz. 16.40.

Igor Lis
(podpis świadka)

Maria Nowacka
(podpis przesłuchującego)

**PROTOKÓŁ PRZYJĘCIA USTNEGO ZAWIADOMIENIA O PRZESTĘPSTWIE
I PRZESŁUCHANIA W CHARAKTERZE ŚWIADKA OSOBY
ZAWIADAMIAJĄCEJ**

Brzeziny, dnia 16 listopada 2021 r., godz. 09.15

Anna Głogowska
(imię i nazwisko osoby zawiadamiającej)

Na podstawie art. 304a k.p.k.

Prowadzący czynność: Mikołaj Iwański – młodszy aspirant Komendy Powiatowej Policji w Brzezinach,

Protokolant: protokołowano osobiście

na podstawie art. 177 § 1 k.p.k. i art. 143 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. przyjął ustne zawiadomienie o przestępstwie i przesłuchał niżej wymienioną w charakterze świadka.

Tożsamość świadka stwierdzono na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał). Świadka uprzedzono o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania (art. 233 § 1 k.k.), o odpowiedzialności za zawiadomienie o niepopelnionym przestępstwie lub za fałszywe oskarżenie (art. 238 k.k., art. 234 k.k.), co świadek potwierdza własnoręcznym podpisem (art. 190 k.p.k.):

Anna Głogowska
(podpis świadka)

Świadka pouczone również o uprawnieniach wynikających z art. 182, 183 i 185 k.p.k.

Świadek podał następujące dane osobowe:

Imię i nazwisko – **Anna Głogowska**;

Imiona rodziców – Andrzej i Joanna;

Data i miejsce urodzenia – 15 sierpnia 1987 r., Brzeziny;

Dane dotyczące miejsca zamieszkania oraz miejsca pracy osoby przesłuchiwanej zamieszczono w załączniku do protokołu (art. 148a § 1 k.p.k.).

Zajęcie – przedstawiciel handlowy;

Wykształcenie – wyższe niepełne (licencjat);

Karalność za fałszywe zeznania – niekarana;

Stosunek do stron – siostra Marka Stawiaka.

Uprowadzona o treści art. 182 i 183 k.p.k. i pouczona o treści art. 185 k.p.k. oświadczam, że chcę zeznawać.

Zostałam uprowadzona o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zeznaję, co następuje:

Chciałabym złożyć zeznania co do zdarzenia, jakie miało miejsce w dniu 12 listopada 2021 r. tj. rozboju na moim narzeczonemu Igorze Lisie, dokonanym przez mojego brata Marka Stawiaka. Chciałabym też dodać, że kilka dni wcześniej, tj. w dniu 6 listopada 2021 r. około godziny 20.00 w moim mieszkaniu w Brzezinach przy ulicy Sienkiewicza 130 m. 15 Marek Stawiak groził śmiercią mojemu narzeczonemu Igorowi Lisowi. W dniu wczorajszym Igor Lis złożył odpowiednie zawiadomienie, ja nie mogłam z nim przyjść, bo musiałam zostać z chorym dzieckiem. Co do pierwszego zdarzenia, tj. grożenia, to wyglądało to tak, że siedzieliśmy sobie w trójkę ja, Igor Lis i moja koleżanka Laura Golińska u mnie w mieszkaniu i około godz. 19.30 dołączył do nas mój brat Marek Stawiak. W mieszkaniu były jeszcze dzieci w wieku 7, 8 i 10 lat, ale one bawiły się w pokoju obok. Jak Marek Stawiak przyszedł, to już był bardzo pijany. Wypił z nami jeszcze może kieliszek wina, ale mu nie smakowało, a potem się okazało, że tak naprawdę to przyszedł po pieniądze na libację z kolegami. Najpierw mnie poprosił o 100 zł, ale powiedziałam, że nie mam, a jedyne pieniądze jakie mam przy sobie, muszę dać w poniedziałek rano synowi na radę rodziców, to mnie zostawił. Potem zaczął prosić mojego narzeczonego o pieniądze, bardzo natarczywie. A kiedy Igor Lis powiedział, że nie ma żadnych pieniędzy i nawet pokazał mu pusty portfel, wtedy Marek Stawiak naprawdę się zdenerwował. Zaczął krzyczeć, że to wstyd, że taka „ci**a” jest u nas w rodzinie, że na pewno ukrywa pieniądze i że go zaraz „zapier***i” i tak obje mu tę ładną buźkę, że na pogrzebie rodzona matka go nie pozna. Najpierw Marek Stawiak wygrażał mu pięścią, a w pewnym momencie wziął taboret drewniany, który stał w pokoju i zaczął wymachiwać nim w stronę Igora, dalej krzycząc, że go „zaj***e”, bo jest pedałem i sprzedawczykiem. Bardzo blisko do niego podszedł z tym taboret, z pół metra może. Igor Lis odskoczył, złapał swoją kurtkę z wieszaka i uciekł z mieszkania. Ja potem próbowałam wyprosić Marka Stawiaka z mieszkania, ale nie chciał wyjść, dopiero po kilkunastu minutach mi się udało. Jak wychodził, to jeszcze w drzwiach wymachiwał pięścią i krzyczał, że „zaj***e” Igora Lisa, jak go tylko dorwie. Na szczęście, z tego co wiem, Igor Lis, kiedy tylko uciekł z mieszkania, to od razu poszedł do matki na ulicę Kwiatową 5. To niedaleko i Marek Stawiak go nie dogonił. Tak naprawdę nie wiem, czy chciał go gonić po wyjściu z mieszkania, ale wyglądał, jakby chciał. Nie wiem, gdzie Marek Stawiak poszedł po zdarzeniu, pewnie do koleżków dalej pić. Jeśli chodzi o ten drugi incydent, to miał on miejsce

tydzień później, tj. 12 listopada 2021 r., około godziny 22.30 również u mnie w mieszkaniu. Ja chciałam, żeby Marek Stawiak i Igor Lis się pogodzili, a szczególnie żeby mój brat przeprosił Igora, bo narzeczony naprawdę się bardzo przestraszył. Rozmawiałam z Markiem około środy u naszej mamy, był trzeźwy i mi obiecał, że przyjdzie do nas i będzie miły dla Igora. Umówiliśmy się na piątek na godzinę 19.00. Marek Stawiak przyniósł wódkę w ramach przeprosin, był już trochę pijany, jak przyszedł, ale nie mówił, co i gdzie pił. Najpierw przyniosłam piwa z lodówki, każde z nas wypilo ze dwa piwa, ale Marek oczywiście o jedno więcej. My nie lubimy z Igorem za bardzo wódki, chciałam wyjąć wino, ale Marek się uparł, więc potem piliśmy wódkę. Niedużo wypiliśmy, po parę kieliszków. Na początku wieczoru było spokojnie. Markowi Stawiakowi bardzo podobał się nowy telefon Igora, to był iPhone 13. Marek poprosił też, żeby Igor mu pokazał okulary przeciwsłoneczne marki Armani, które sobie niedawno kupił. Nawet coś potem razem żartowali z tymi okularami, który w nich bardziej na mafiosa wygląda. Igor miał potem cały czas te okulary na głowie, mimo że w mieszkaniu siedzieliśmy. Marek pił szybciej i więcej niż my, i około godziny 22.00 było już po nim widać, że jest pijany. W pewnym momencie rozmowa zeszła na politykę, brat zaczął prowokować Igora i się z nim kłócić. Marek Stawiak zaczął go wyzywać od lewaków i insynuować, że Igor jest gejem. Igor nie wytrzymał w pewnym momencie i wypomniął bratu jego wcześniejsze skazanie za uwiedzenie małoletniej. To go rozwścieczyło. Marek Stawiak zagroził Igorowi, żeby nie był taki fafara, bo mu „zapier***i. Igor miał dość, powiedział, że idzie nocować do matki i wstał wziąć kurtkę z wieszaka, który jest przy wejściu do mieszkania. W moim mieszkaniu nie ma przedpokoju, wchodzi się od razu do pokoju. Próbowałam uspokoić brata, ale niestety bezskutecznie. Trzymałam go za ramiona, bo wyglądało na to, że chce doskoczyć do Igora i go pobić. Jak Igor Lis się ubrał, to się do nas odwrócił pożegnać i wtedy Marek Stawiak mi się wyrwał, skoczył na Igora, wyrwał mu telefon i zerwał okulary. To się działo bardzo szybko, nie miałam jak mu przeszkodzić. Potem brat wybiegł na klatkę schodową, ja wybiegłam za nim, ale on już zbiegł ze schodów. Od razu próbowałam się dodzwonić do Marka Stawiaka na komórkę i potem dzwoniłam do naszej mamy, pytając czy do niej nie przyszedł, ale nie było go tam. Chciałam go zmusić, żeby oddał Igorowi rzeczy, zwłaszcza że Igor dzisiaj rano wylatywał do Holandii. Ale od piątku Marek Stawiak nie odbiera telefonów ani ode mnie, ani od mamy i nie wiem, gdzie jest. Ja się strasznie wstydzę za takiego brata, od zawsze były z nim problemy, ale teraz to już naprawdę przesadził.

To wszystko, co mam obecnie do zeznania.

Protokół niniejszy odczytano. Świadek stwierdziła, że protokół jest zgodny z jej zeznaniami.
Czynność zakończono w dniu 16 listopada 2021 r. o godz. 10.15.

Anna Głogowska
(podpis świadka)

Mikołaj Iwański
(podpis przesłuchującego)

**POSTANOWIENIE
O WSZCZĘCIU ŚLEDZTWA**

Adam Władny - prokurator Prokuratury Rejonowej w Brzezinach, na podstawie art. 303 k.p.k.

postanowił:

wszczać śledztwo

w sprawie o to, że Marek Stawiak :

- w dniu 12 listopada 2021 r. w Brzezinach w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, stosując przemoc wobec Igora Lisa dokonał zaboru w celu przywłaszczenia telefonu marki Apple model iPhone 13 o wartości 4 200 zł oraz okularów przeciwsłonecznych marki Armani o wartości 600 zł na szkodę Igora Lisa,
 - w dniu 6 listopada 2021 r. w Brzezinach groził Igorowi Lisowi popełnieniem na jego szkodę przestępstw zabójstwa i spowodowania obrażeń ciała, czym wzbudził w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę, że groźba zostanie spełniona,
- tj. o przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. i z art. 190 § 1 k.k.

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Brzezinach nadzorowała czynności w sprawie o sygn. akt PR 1 Ds. 509.2021

Dotyczyły one czynów z art. 190 § 1 k.k. oraz z art. 280 § 1 k.k.

Zebrany dotychczas w sprawie materiał dowodowy daje podstawy do uzasadnionego podejrzenia o możliwości popełnienia przestępstwa.

Śledztwo w sprawie o rozbój (art. 280 § 1 k.k.) jest obowiązkowe.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 303 k.p.k., art. 305 § 1 i 3 k.p.k. i art. 309 pkt. 4 k.p.k., postanowiono jak w części dyspozytywnej postanowienia, tj. wszczęto śledztwo w sprawie.

Adam Władny
Prokurator Prokuratury Rejonowej w Brzezinach
(podpis prokuratora)

/odpis/

Sygn. akt II K 32/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Brzezinach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Marek Nowak

Protokolant: sekr. sąd. Anna Kozłowska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Brzezinach Anny Mędrej,
po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 listopada 2018 r.

sprawy **Marka Stawiaka**, syna Andrzeja i Joanny z domu Kowal, urodzonego 1 stycznia 1990 r. w Głownie,

oskarżonego o to, że:

- I. w okresie od września do listopada 2017 r. w Brzezinach działając z góry powziętym zamiarem i w krótkich odstępach czasu, co najmniej trzykrotnie obcował płciowo z 14-letnią Anną Kowalską,
tj. o przestępstwo z art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.
 - II. w okresie od 3 kwietnia 2016 r. do 3 grudnia 2017 r. w Brzezinach przy ul. Słowackiego dokonał nielegalnego poboru energii elektrycznej z pominięciem licznika, powodując straty o łącznej wartości 1 365,68 zł na szkodę PGE Dystrybucja S.A. Oddział w Łodzi,
tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 i 5 k.k.;
1. Oskarżonego Marka Stawiaka uznaje za winnego czynu zarzuconego mu w punkcie I, wypełniającego dyspozycję art. 200 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 200 § 1 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;
 2. Oskarżonego Marka Stawiaka uznaje za winnego czynu zarzuconego mu w punkcie II, wypełniającego dyspozycję art. 278 § 1 i 5 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

3. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzone wobec oskarżonego Marka Stawiaka kary pozbawienia wolności w punktach 1 i 2 łączy i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;
4. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w całości w kwocie 1 365,68 zł na rzecz PGE Dystrybucja S.A. Oddział w Łodzi;
5. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności zalicza mu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 29 listopada 2017 r. do 30 listopada 2018 r.;
6. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od uiszczenia opłaty.

Na oryginale właściwe podpisy

Zgodność z oryginałem stwierdzam

Sekretarz sądowy Paulina Łącka

(podpis i właściwa pieczęć)

Wyrok uprawomocnił się z dniem 8 grudnia 2018 r.

sędziego Marek Nowak

(podpis i właściwa pieczęć)

Marek Stawiak orzeczoną karę pozbawienia wolności

odbył w okresie od 29 listopada 2017 r. do 28 stycznia 2020 r.

Sekretarz sądowy Paulina Łącka

(podpis i właściwa pieczęć)

POSTANOWIENIE O PRZEDSTAWIENIU ZARZUTÓW

Brzeziny, dnia 22 listopada 2021 r.

Adam Władny - prokurator Prokuratury Rejonowej w Brzezinach,
uwzględniając dane zebrane w sprawie,
na podstawie art. 313 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przedstawić **Markowi Stawiakowi**, synowi Andrzeja zarzuty, że:

- I. w dniu 12 listopada 2021 r. w Brzezinach w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, stosując przemoc wobec Igora Lisa dokonał zaboru w celu przywłaszczenia telefonu marki Apple model iPhone 13 o wartości 4 200 zł oraz okularów przeciwsłonecznych marki Armani o wartości 600 zł na szkodę Igora Lisa, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 30 listopada 2018 r., sygn. akt II K 32/18,
tj. o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.
- II. w dniu 6 listopada 2021 r. w Brzezinach groził Igorowi Lisowi popełnieniem na jego szkodę przestępstw zabójstwa i spowodowania obrażeń ciała, czym wzbudził w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę, iż groźba zostanie spełniona,
tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.

Adam Władny
Prokurator Prokuratury Rejonowej w Brzezinach
(podpis prokuratora)

Treść postanowienia ogłoszono mi w dniu 22 listopada 2021 r. oraz pouczone o prawie żądania do czasu zawiadomienia o terminie zapoznania się z materiałami postępowania przygotowawczego, podania ustnie podstaw zarzutów, a także sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie (art. 313 § 3 k.p.k.), w związku z tym oświadczam, iż nie żądam sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie, ani też nie żądam podania ustnie podstaw zarzutów.

Marek Stawiak
(podpis podejrzanego)

PROTOKÓŁ PRZESŁUCHANIA PODEJRZANEGO

Brzeziny, dnia 22 listopada 2021 r., godz. 13.15

Adam Władny - prokurator Prokuratury Rejonowej w Brzezinach

Protokolant – protokołowano osobiście

działając na podstawie art. 175 § 1 k.p.k., zgodnie z art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k.

przesłuchał niżej wymienionego jako podejrzanego o czyny **z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i z art. 190 § 1 k.k.**

Tożsamość podejrzanego stwierdzono na podstawie dowodu osobistego (*seria i numer oraz organ, który go wydał*).

Podejrzaný podał następujące dane osobowe: imię i nazwisko: **Marek Stawiak**;

Imiona rodziców i nazwisko rodowe matki: Andrzej i Joanna z domu Kowal;

Data i miejsce urodzenia: 1 stycznia 1990 r. w Głownie;

Miejsce zamieszkania: ul. Kulczyńskiego 180 m. 14, 95-060 Brzeziny;

Obywatelstwo: polskie;

Wykształcenie: średnie;

Stan cywilny: kawaler;

Liczba dzieci i ich wiek: nie posiada;

Liczba osób pozostających na utrzymaniu podejrzanego: nie posiada;

Zawód wyuczony: nie posiada;

Zajęcie: bezrobotny bez prawa do zasiłku;

Dochody: 418 zł miesięcznie z tytułu zasiłku okresowego z pomocy społecznej;

Stan majątkowy: nie posiada majątku;

Karalność: skazany w 2018 roku, odbył karę dwóch lat i dwóch miesięcy pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym w Łowiczu;

Stan zdrowia: zdrowy, nie leczony psychiatrycznie, neurologicznie, ani odwykowo.

Podejrzanego pouczone o uprawnieniach określonych w art. 300 i 301 k.p.k. oraz o obowiązkach i konsekwencjach wskazanych w art. 74, 75, 77, 78 § 1 i § 1a, art. 138 i 139 k.p.k.

Pouczenia te otrzymałem na piśmie.

Marek Stawiak
(podpis podejrzanego)

Podejrzaný nie żąda umożliwienia mu złożenia wyjaśnień na piśmie oraz nie żąda podania ustnie podstaw zarzutów.

Marek Stawiak
(podpis podejrzanego)

Adam Władny
(podpis przesłuchującego)

Podejrzany wyjaśnia: Pouczony o treści praw i obowiązków podejrzanego, które otrzymałem też na piśmie, oświadczam, że przedstawione mi w dniu dzisiejszym zarzuty zrozumiałem. Przyznaję się do popełnienia zarzucanych mi czynów. Żałuję tego, co zrobiłem. Chcę złożyć wyjaśnienia.

Prawdą jest, że w dniu 6 listopada 2021 r. około godziny 20.00 w mieszkaniu mojej siostry Anny Głogowskiej w Brzezinach przy ulicy Sienkiewicza 130 m. 15 groziłem pozbawieniem życia i pobiciem jej chłopakowi Igorowi Lisowi. Ja tego dnia od około godziny 15.00 spożywałem alkohol z kolegami. Pod wieczór nie mieliśmy pieniędzy na zakup kolejnych piw, więc zaproponowałem, że pójde do siostry, bo przyjechał jej chłopak z Holandii i na pewno mi pożyczy. Ja już wtedy byłem mocno pijany, dlatego to zaproponowałem. Gdy przyszedłem do mieszkania siostry, oprócz niej był tam właśnie Igor Lis i jej koleżanka Laura, nazwiska nie pamiętam. Zaproponowali mi kieliszek wina, ale ja nie lubię takich trunków, nie miałem też za bardzo o czym z nimi rozmawiać, więc szybko poprosiłem siostrę o 100 zł, ale nie miała. Potem poprosiłem o pieniądze tego Igora Lisa, ale on twierdził, że nie ma żadnych pieniędzy i pokazał mi pusty portfel, tzn. nie miał tam gotówki, chyba miał jakieś karty płatnicze. Tak mi to nonszalancko pokazał, że bardzo się zdenerwowałem, bo przecież gdybym miał pieniądze, to bym go nie prosił. Jemu łatwo mówić, ma studia i dobrą pracę za granicą, a mnie od wyjścia z więzienia nikt nie chce zatrudnić. Tak więc mocno mnie to zdenerwowało i faktycznie zacząłem mu grozić, że go zaraz „zapier***ę, zaj***ę i tak obję mu twarz, że na pogrzebie rodzona matka go nie pozna. Chyba wygrażałem mu pięścią, a potem stołkiem drewnianym, który akurat stał pod ręką. Bardzo blisko do niego podszedłem z tym taboretym i musiałem mocno krzyczeć, bo on aż uciekł z mieszkania. Z tego wszystkiego moja siostra wyrzuciła mnie z mieszkania, więc wróciłem do kolegów. Jeśli chodzi o ten rozbój, to kilka dni później siostra poprosiła mnie, żebym przyszedł do niej w piątek, tj. 12 listopada 2021 r., żeby pogodzić się z Igorem i go przeprosić. Przyjąłem zaproszenie, bo po co mamy się kłócić. Byłem u Anny punkt 19.00. Kupiłem nawet wódkę w ramach przeprosin. Najpierw napiłem się z nimi, tj. z moją siostrą i Igorem piwa, a potem wódki, chociaż oni tak średnio piją. Tym razem mi to nie przeszkadzało, bo ja już trochę wcześniej sobie wypilem, trochę piwek w domu. Piliśmy wódkę, niedużo. Wypiliśmy po parę kieliszków. Trochę się upiłem. Igor Lis przechwalał się swoim nowym iPhone'm, faktycznie fajny. Potem trochę się nabijałem z jego okularów Armaniego, on je przez większość wieczoru nosił na głowie nie wiadomo po co, mimo że przecież noc i listopad. Potem się trochę pokłóciliśmy na tematy polityczne, nie dlatego żeby mnie to interesowało, tylko dlatego, że Igor już mnie bardzo denerwował tym swoim obnoszeniem się. Może faktycznie

nie powinienem go wyzywać od gejów, ale on z kolei zaczął mi wypominać pobyt w więzieniu. Wtedy już się zdenerwowałem i powiedziałem, że mu „zaj***ę. To on na to, że idzie spać do mamusi i ubrał się do wyjścia. Anka próbowała mnie uspokajać, ale już byłem bardzo zły i pijany, więc się nie kontrolowałem. Wyrwałem Igorowi Lisowi tego iPhone'a i zerwałem z głowy te idiotyczne okulary. To było spontaniczne zachowanie, potem wybiegłem z mieszkania siostry i pobiegłem tam, gdzie się zazwyczaj spotykamy z kolegami, pod taki bar „Flamenco” na ulicy Mickiewicza. Potem piłem trochę ze znajomymi i ludźmi w barze. Zgadałem się wtedy z takim facetem, że mu sprzedam te fanty. Nie wiem, jak się ten człowiek nazywał, nigdy go wcześniej nie widziałem, byłem tak pijany, że średnio pamiętam jak wyglądał. Chyba blondyn. Dał mi 500 zł za telefon i okulary, to dla mnie było dużo. Potem za to piliśmy z kolegami przez parę dni.

Ja bardzo żałuję tego, co zrobiłem. Od pobytu w więzieniu trudno mi się odnaleźć, nie mam pracy i jest mi ciężko. To chyba dlatego jestem taki nerwowy. Proszę, aby mnie nie aresztować, bo stawię się na każde wezwanie, tak jak dzisiaj, gdy zadzwonił dzielnicowy i kazał przyjść do pana prokuratora. Nie będę nic kręcił, bo się przyznaję.

Nie mam nic więcej do powiedzenia.

Przesłuchanie zakończono w dniu 22 listopada 2021 r. o godz. 13.45.

Protokół po osobistym odczytaniu podpisuję.

Marek Stawiak
(podpis podejrzanego)

Adam Władny
(podpis przesłuchującego)

**PROTOKÓŁ
PRZESŁUCHANIA W CHARAKTERZE ŚWIADKA**

Brzeziny, dnia 30 listopada 2021 r., godz. 9.30

Adam Władny - prokurator Prokuratury Rejonowej w Brzezinach

Protokolant – protokołowano osobiście

na podstawie art. 177 § 1 k.p.k. i art. 143 § 1 pkt 2 k.p.k. przesłuchał niżej wymienioną w charakterze świadka.

Tożsamość świadka stwierdzono na podstawie dowodu osobistego (seria i numer oraz organ, który go wydał). Świadka uprzedzono o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania (art. 233 § 1 k.k.), o odpowiedzialności za zawiadomienie o niepopelnionym przestępstwie lub za fałszywe oskarżenie (art. 238 k.k., art. 234 k.k.), co świadek potwierdza własnoręcznym podpisem (art. 190 k.p.k.).

Laura Golińska
(podpis świadka)

Świadka pouczone również o uprawnieniach wynikających z art. 182, 183 i 185 k.p.k.

Świadek podał następujące dane osobowe:

Imię i nazwisko – **Laura Golińska**;

Imiona rodziców – Jan, Katarzyna;

Data i miejsce urodzenia – 15 lipca 1987 r., Brzeziny;

Dane dotyczące miejsca zamieszkania oraz miejsca pracy osoby przesłuchiwanej zamieszczono w załączniku do protokołu (art. 148a § 1 k.p.k.).

Zajęcie – nauczycielka;

Wykształcenie – wyższe;

Karalność za fałszywe zeznania – niekarana;

Stosunek do stron – obca.

Zostałam uprzedzona o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań i zeznaję, co następuje:

Domyślałam się w jakiej sprawie zostałam dzisiaj wezwana do Prokuratury. To na pewno chodzi o groźby, jakie Marek Stawiak kierował wobec Igora Lisa. Miało to miejsce prawie

trzy tygodnie temu, w sobotę 6 listopada 2021 r. W godzinach popołudniowych odwiedziłam moją koleżankę Annę Głogowską w jej mieszkaniu przy Sienkiewicza 130 m. 15 w Brzezinach. Zaprosiła mnie, bo przyjechał do niej jej narzeczony Igor Lis, który mieszka aktualnie w Holandii. Oni się poznali w Anglii, ale po Brexicie Ania musiała wrócić, a on znalazł pracę niedaleko Hagi. Poszłam do nich z moją 8-letnią córką, bo Anna Głogowska ma dzieci z poprzedniego związku w podobnym wieku, więc razem się bawią. Dlatego jestem taka oburzona, bo dzieci widziały całe to zajście. Około godziny 19.30 przyszedł jej brat Marek Stawiak, było widać, że jest pijany i cuchnie alkoholem. Chciał od Ani i Igora pieniędzy na dalszą libację, a jak oni nie chcieli mu dać, bo nie mieli nawet gotówki, to się zdenerwował i wulgarnie zaczął krzyczeć do Igora, że go zabije i rozwali mu twarz. Wygrażał mu pięścią, a potem chwycił taki drewniany taboret i wymachiwał nim krzycząc, że „zapier***i” Igora. Naprawdę się bałam, że mu zrobi krzywdę, bo bardzo blisko do niego podszedł i wyglądało to naprawdę groźnie. Nigdy w życiu się tak nie bałam. Na szczęście Igor Lis uciekł, a potem Ania wygoniła brata z mieszkania. Ja z córką od razu wróciłam do domu, byłyśmy bardzo roztrzęsione.

To wszystko, co mam obecnie do zeznania.

Protokół niniejszy odczytano. Świadek stwierdziła, że protokół zgodny jest z jej zeznaniami. Czynność zakończono w dniu 30 listopada 2021 r. o godz. 10.20.

Laura Golińska
(podpis świadka)

Adam Władny
(podpis przesłuchującego)

AKT OSKARŻENIA

przeciwko Markowi Stawiakowi o przestępstwa z art.
280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i z art. 190 § 1 k.k.

Oskarżam:

Marka Stawiaka, syna Andrzeja i Joanny z domu Kowal, urodzonego 1 stycznia 1990 r. w Głownie, zamieszkałego przy ul Kulczyńskiego 180 m. 14, 95-060 Brzeziny, posiadającego obywatelstwo polskie, o wykształceniu średnim, kawalera, nieposiadającego nikogo na utrzymaniu, bez zawodu, bezrobotnego bez prawa do zasiłku, utrzymującego się z zasiłku okresowego w wysokości 418 zł, nieposiadającego majątku, karanego, środków zapobiegawczych nie stosowano,

o to, że:

I. w dniu 12 listopada 2021 r. w Brzezinach w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, stosując przemoc wobec Igora Lisa dokonał zaboru w celu przywłaszczenia telefonu marki Apple model iPhone 13 o wartości 4 200 zł oraz okularów przeciwsłonecznych marki Armani o wartości 600 zł na szkodę Igora Lisa, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 30 listopada 2018 r., sygn. akt II K 32/18,

tj. o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. w dniu 6 listopada 2021 r. w Brzezinach groził Igorowi Lisowi popełnieniem na jego szkodę przestępstw zabójstwa i spowodowania obrażeń ciała, czym wzbudził uzasadnioną obawę, iż groźba zostanie spełniona,

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.

Na podstawie art. 24 § 1 pkt 1 k.p.k. i art. 31 § 1 k.p.k. sprawa niniejsza podlega rozpoznaniu przez Sąd Rejonowy w Brzezinach w postępowaniu zwyczajnym.

I. Lista osób, których wezwania żąda oskarżyciel:

- 1) oskarżony Marek Stawiak (obrońcy nie ustanowił);
- 2) świadek Igor Lis;

- 3) świadek Anna Głogowska;
- 4) świadek Laura Golińska.

II. Wykaz dowodów do przeprowadzenie na rozprawie:

- 1) informacja z Krajowego Rejestru Karnego;
- 2) odpis wyroku Sądu Rejonowego w Brzezinach sygn. akt II K 32/18 z dnia 30 listopada 2018 r.;
- 3) informacja z systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, uzyskana drogą elektroniczną;
- 4) pisemna opinia biegłego rzeczoznawcy z zakresu wyceny ruchomości.

- III. Lista ujawnionych pokrzywdzonych:
Igor Lis.

Adam Władny
(podpis prokuratora)

PROTOKÓŁ ROZPRAWY GŁÓWNEJ

Dnia 30 marca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Brzezinach II Wydział Karny

Sprawa Marka Stawiaka

oskarżonego o przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i z art. 190 § 1 k.k.

Przewodniczący: sędzia Marek Nowak

Protokolant: sekr. sąd. Anna Kozłowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Brzezinach Anny Mędrej

Wywołano sprawę o godz. 9.00. Rozprawa odbyła się jawnie.

Na rozprawę stawili się:

Oskarżony Marek Stawiak – osobiście.

Stawili się świadkowie : Anna Głogowska i Laura Golińska.

Nie stawił się świadek Igor Lis, prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy.

Świadkowie zostali usunięci z sali rozpraw.

Oskarżony Marek Stawiak podał dane co do swojej osoby (art. 213 k.p.k.):

Podane przez oskarżonego dane osobowe są zgodne z tymi, które zostały ujęte w akcie oskarżenia.

Prokurator odczytał akt oskarżenia.

Przewodniczący pouczył oskarżonego Marka Stawiaka o prawie do składania wyjaśnień, odmowy wyjaśnień lub odpowiedzi na pytania, składania wniosków dowodowych i o konsekwencjach nieskorzystania z tego uprawnienia oraz o treści przepisów art. 100 § 3 i 4 k.p.k., art. 376 k.p.k., art. 377 k.p.k., art. 419 § 1 k.p.k. i art. 422 k.p.k., po czym zapytał, czy przyznaje się do zarzucanych mu czynów i czy chce składać wyjaśnienia i jakie.

Oskarżony Marek Stawiak podał:

Odpis aktu oskarżenia otrzymałem. Stawiane mi zarzuty zrozumiałem. Przyznaję się do obu zarzucanych mi czynów. To było dokładnie, tak jak pan prokurator odczytał i jak ja zeznawałem podczas śledztwa.

Pan Prokurator proponował mi dobrowolne poddanie się karze na karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, ale ja wtedy się nie zdecydowałem. Jednak to sobie przemyślałem i chciałbym złożyć do protokołu wniosek o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności karnej.

W tym miejscu oskarżony Marek Stawiak składa na podstawie art. 387 § 1 k.p.k. wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu następujących kar jednostkowych:

- za czyn zarzucany w punkcie I aktu oskarżenia – kary 2 lat pozbawienia wolności,
- za czyn zarzucany w punkcie II – kary 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Nadto wnosi o orzeczenie kary łącznej 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Prokurator nie sprzeciwia się uwzględnieniu wniosku oskarżonego o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania postępowania dowodowego i wymierzeniu mu wnioskowanych kar.

Przewodniczący stwierdza, że w aktach znajduje się dowód doręczenia pokrzywdzonemu Igorowi Lisowi powiadomienia o terminie rozprawy oraz właściwego pouczenia o możliwości złożenia na rozprawie przez oskarżonego wniosku o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności karnej i związanym z tym uprawnieniem pokrzywdzonego do złożenia sprzeciwu. Do Sądu nie wpłynęło żadne pismo od pokrzywdzonego.

Sąd postanowił:

1. Uznając, iż okoliczności popełnienia przestępstw nie budzą wątpliwości, zaś postawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostały osiągnięte, na podstawie art. 387 § 2 k.p.k. uwzględnić wniosek o wydanie wyroku skazującego oraz ograniczyć postępowanie dowodowe.
2. Na podstawie art. 387 § 5 k.p.k. uznać za ujawnione dowody wymienione w akcie oskarżenia.

Przewodniczący ogłosił, że przewód sądowy jest zamknięty, po czym udzielił głosu stronom.

Oskarżyciel publiczny wnosi o uznanie oskarżonego za winnego zarzucanych mu przestępstw i wymierzenie mu:

- za czyn zarzucany w punkcie I aktu oskarżenia – kary 2 lat pozbawienia wolności;
- za czyn zarzucany w punkcie II – kary 6 miesięcy pozbawienia wolności;

Nadto wnosi o orzeczenie kary łącznej 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Oskarżony Marek Stawiak wnosi o wymierzenie kar jednostkowych i kary łącznej pozbawienia wolności zgodnie z wnioskiem o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności karnej.

Sąd udał się na naradę.

Po naradzie i sporządzeniu wyroku Przewodniczący ogłosił go publicznie, podał ustnie najważniejsze powody wyroku oraz wskazał stronom sposób i termin odwołania.

Podczas ogłoszenia wyroku byli obecni prokurator oraz oskarżony.

Rozprawę zamknięto o godz. 9.55.

Protokolant

Anna Kozłowska
(podpis protokolanta)

Przewodniczący

Marek Nowak
(podpis Przewodniczącego)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Brzeziny, dnia 30 marca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Brzezinach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Marek Nowak

Protokolant: sekr. sąd. Anna Kozłowska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Brzezinach Anny Mędrej,
po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 marca 2022 r. sprawy:

Marka Stawiaka, syna Andrzeja i Joanny z domu Kowal, urodzonego 1 stycznia 1990 r.
w Głownie,

oskarżonego o to, że :

- I. w dniu 12 listopada 2021 r. w Brzezinach w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, stosując przemoc wobec Igora Lisa dokonał zaboru w celu przywłaszczenia telefonu marki Apple model iPhone 13 o wartości 4 200 zł oraz okularów przeciwsłonecznych marki Armani o wartości 600 zł na szkodę Igora Lisa, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 30 listopada 2018 r., sygn. akt II K 32/18, tj. o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.
 - II. w dniu 6 listopada 2021 r. w Brzezinach groził Igorowi Lisowi popełnieniem na jego szkodę przestępstw zabójstwa i spowodowania obrażeń ciała, czym wzbudził uzasadnioną obawę, iż groźba zostanie spełniona, tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.
1. Oskarżonego Marka Stawiaka uznaje za winnego zarzuconego mu w punkcie I czynu, wypełniającego dyspozycję art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 280 § 1 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

2. Oskarżonego Marka Stawiaka uznaje za winnego czynu zarzuconego mu w punkcie II, wypełniającego dyspozycję art. 190 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 190 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
3. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzone wobec oskarżonego Marka Stawiaka w punktach 1 i 2 kary pozbawienia wolności łączy i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;
4. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od uiszczenia opłaty.

Sędzia Marek Nowak
(podpis Przewodniczącego)

Adwokat Sylwia Lenart
Kancelaria Adwokacka w Brzezinach
ul. Mickiewicza 20

Brzeziny, dnia 4 kwietnia 2022 r.

Sygn. akt II K 559/21

*Biuro Podawcze
Sądu Rejonowego w Brzezinach
wpłynęło 4 kwietnia 2022 r.
st. sekr. Anna Mróz
(podpis)*

Do Sądu Rejonowego w Brzezinach

Wydział II Karny

ul. Waryńskiego 34

95-060 Brzeziny

Przedkładając w załączeniu upoważnienie do obrony udzielone mi przez Pana Marka Stawiaka oskarżonego w sprawie o sygn. akt II K 559/21, na podstawie art. 422 § 1 k.p.k., jako obrońca oskarżonego, wnoszę o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku z dnia 30 marca 2022 r. w całości i doręczenie mi go wraz z odpisem wyroku na adres kancelarii.

Adwokat
Sylwia Lenart
(podpis)

UPOWAŻNIENIE DO OBRONY

Niniejszym ustanawiam adwokat Sylwię Lenart

Kancelaria Adwokacka: ul. Mickiewicza 20 w Brzezinach

moim obrońcą w sprawie o sygn. akt II K 559/21 Sądu Rejonowego w Brzezinach, w której jestem oskarżony o przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. i art. 280 § 1 k.k. – upoważnienie do obrony obejmuje reprezentację przed sądami wszystkich instancji.

Brzeziny, dnia 1 kwietnia 2022 r.

Marek Stawiak
(podpis oskarżonego)

UZASADNIENIE		
Formularz UK 1		Sygnatura akt
II K 559/21		
<i>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</i>		
1. USTALENIE FAKTÓW		
1.1. Fakty uznane za udowodnione		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione		Numer karty
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione		Numer karty
2. OCENA DOWODÓW		
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU		
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony
☐ 3.1 Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania	1. art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. 2. art. 190 § 1 k.k.	Marek Stawiak
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej		
Ad. 1. : W dniu 12 listopada 2021 r. w Brzezinach oskarżony stosując przemoc wobec Igora Lisa dokonał zaboru w celu przywłaszczenia telefonu marki Apple model iPhone 13 o wartości 4 200 zł oraz okularów przeciwsłonecznych marki Armani o wartości 600 zł na szkodę Igora Lisa. Przemoc polegała na zerwaniu z głowy okularów przeciwsłonecznych oraz wyrwaniu telefonu komórkowego z ręki pokrzywdzonego. Przedmioty te oskarżony sprzedał nieustalonej osobie. Działał więc z zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej. Czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 30 listopada 2018 r., sygn. akt II K 32/18. Wyrok ten obejmował bowiem m.in. skazanie za przestępstwo z art. 278 § 1 i 5 k.k., a więc przestępstwo podobne do przestępstwa rozboju, bo skierowane przeciwko temu samemu dobru prawnemu, tj. przeciwko mieniu. Oskarżony odbył łącznie karę 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Z powyższych powodów Sąd uznał, że oskarżony Marek Stawiak wypełnił swym zachowaniem dyspozycję z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Ad. 2. : W dniu 6 listopada 2021 r. w Brzezinach, w mieszkaniu siostry, oskarżony groził Igorowi Lisowi popełnieniem na jego szkodę przestępstw zabójstwa i spowodowania obrażeń ciała. Groził nie tylko werbalnie, używając słów wulgarnych, ale także chwytając drewniany taboret i zamierzając się nim w kierunku pokrzywdzonego. Oskarżony wzbudził swym działaniem w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę, że groźby te zostaną spełnione, co wprost znalazło wyraz w ucieczce pokrzywdzonego Igora Lisa z miejsca zdarzenia. Z tych względów Sąd uznał, że oskarżony Marek Stawiak tym zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. Stwierdzając spełnienie przesłanek dopuszczalności złożenia wniosku o wydanie wyroku skazującego, określonych w art. 387 § 1 k.p.k., Sąd zbadał przesłanki zasadności wniosku z art. 387 § 2 k.p.k. i – uznając wniosek za merytorycznie uzasadniony – postanowił się do niego przychylić. Zdaniem Sądu okoliczności popełnienia przez Marka Stawiaka przestępstw nie budzą wątpliwości. Oskarżony przyznał się do popełnienia obu czynów, a jego wyjaśnienia znajdują odzwierciedlenie w całokształcie materiału dowodowego zebranego w sprawie. Dlatego też przychylając się do jego wniosku, Sąd na podstawie art. 387 § 5 k.p.k. postanowił uznać za ujawnione dowody wymienione w akcie oskarżenia, nie ma bowiem konieczności przeprowadzania postępowania dowodowego przed Sądem. Postawa oskarżonego, świadomego popełnionych błędów pozwala na przekonanie, że cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości. Ustalony w sprawie stan faktyczny pozwolił przypisać		

oskarżonemu zarzucane mu czyny. Sąd podzielił również kwalifikację prawną czynów z aktu oskarżenia, tj. z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz z art. 190 § 1 k.k.			
☐ 3.2	Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
☐ 3.3	Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
☐ 3.4	Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
☐ 3.5	Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Marek Stawiak	1.	1.	Czyn z art. 280 § 1 k.k. zagrożony jest karą pozbawienia wolności od lat 2 do lat 12. Wymierzając oskarżonemu kary za jednostkowe przestępstwa, jak również karę łączną, Sąd miał na uwadze, że orzeczone kary były zaproponowane przez oskarżonego i przyjęte przez prokuratora, a pokrzywdzony nie wyraził sprzeciwu w trybie art. 387 § 2 k.p.k. Sąd uznał, że wymierzona oskarżonemu kara 2 lat pozbawienia wolności,

			a zatem kara w granicy dolnego zagrożenia ustawowego przewidzianego za powyższe przestępstwo odzwierciedla stopień szkodliwości społecznej czynu oskarżonego oraz stopień jego winy.
	2.	2.	Uznając oskarżonego Marka Stawiaka za winnego popełnienia tego czynu Sąd na podstawie art. 190 § 1 k.k. skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając oskarżonemu kary za jednostkowe przestępstwa, Sąd miał na uwadze, że orzeczone kary były zaproponowane przez oskarżonego i przyjęte przez prokuratora, a pokrzywdzony nie wyraził sprzeciwu w trybie art. 387 § 2 k.p.k. Zdaniem Sądu orzeczona kara jest współmierna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia zawinienia oskarżonego. Spełni więc cele wychowawcze i zapobiegawcze, a także w zakresie oddziaływania społecznego.
	3.	1. - 2.	O karze łącznej 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności wobec oskarżonego Marka Stawiaka orzeczono na podstawie art. 85 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. Wymierzając oskarżonemu karę łączną, Sąd miał na uwadze, że orzeczone kary były zaproponowane przez oskarżonego i przyjęte przez prokuratora, a pokrzywdzony nie wyraził sprzeciwu w trybie art. 387 k.p.k. Określając wysokość kary łącznej Sąd miał na uwadze dyrektywy z art. 85a k.k. Sąd uwzględnił zatem na korzyść oskarżonego bliski odstęp czasu pomiędzy popełnionymi czynami oraz wychowawcze i zapobiegawcze cele kary. W ocenie Sądu,

			także wzgląd na społeczne oddziaływanie kary nie stoi na przeszkodzie takiemu ukształtowaniu kary łącznej. Okoliczności te przemawiały więc za wymierzeniem kary łącznej w wymiarze j.w.
5. INNE ROZSTRZYGNIĘCIA ZAWARTE W WYROKU			
<i>Oskarżony</i>	<i>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</i>	<i>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</i>	<i>Przytoczyć okoliczności</i>
6. INNE ZAGADNIENIA			
<i>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</i>			
7. KOSZTY PROCESU			
<i>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</i>	<i>Przytoczyć okoliczności</i>		
4.	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od uiszczenia opłaty.		
8. PODPIS			
Sędzia Marek Nowak			

Informacja dla zdającego:

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem został doręczony obrońcy oskarżonego Marka Stawiaka adwokat Sylwii Lenart na adres jej kancelarii w dniu 4 maja 2022 r.

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych*

DRUGI DZIEŃ EGZAMINU ADWOKACKIEGO 11 MAJA 2022 r.

CZĘŚĆ DRUGA EGZAMINU

zadanie z zakresu prawa cywilnego

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a) W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b) W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadania wynosi 360 minut.
4. Zadanie z zakresu prawa cywilnego zawarte jest na 32 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

Informacja dla zdającego

- I. Po zapoznaniu się z treścią zadania – opracowanymi na potrzeby egzaminu aktami sprawy cywilnej - proszę przygotować, jako adwokat Stefan Kruk - nowo ustanowiony pełnomocnik powoda, apelację od wydanego w sprawie wyroku, albo w przypadku uznania, że brak jest podstaw do jej wniesienia, proszę sporządzić opinię prawną – z uwzględnieniem interesu reprezentowanej przez siebie strony.
- II. Należy założyć, że:
 - 1) strona powodowa nie korzystała ze zwolnienia od kosztów sądowych;
 - 2) pisma przedprocesowe zostały prawidłowo doręczone adresatom;
 - 3) w aktach sprawy znajdują się dowody uiszczenia opłaty sądowej od pozwu oraz opłat skarbowych od złożonych już pełnomocnictw, opłaty sądowej od wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku, jak również wydruk z KRS dotyczący powodowej spółki;
 - 4) wszystkie dokumenty oraz pisma procesowe stron oraz orzeczenia, zarządzenia i protokoły zostały prawidłowo podpisane przez uprawnione osoby, w szczególności przyjąć należy, że sformułowanie „podpis” bądź zamieszczenie imienia i nazwiska pod dokumentem oznacza, że opatrzone je podpisem (podpisami) własnoręcznym;
 - 5) reprezentacja powodowej spółki przy udzieleniu pełnomocnictwa jest prawidłowa;
 - 6) wskazane numery identyfikacyjne oraz dane adresowe są prawidłowe;
 - 7) wskazane w pismach procesowych załączniki zostały prawidłowo złożone i znajdują się w aktach sprawy;
 - 8) przewodniczący na podstawie art. 205⁴ § 3 k.p.c. wydał zarządzenie o niekierowaniu sprawy na posiedzenie przygotowawcze, nadając jej inny właściwy bieg poprzez skierowanie jej do rozpoznania na rozprawie.
- III. Ponadto należy przyjąć, że w aktach sprawy znajdują się:
 - 1) wszystkie wymagane zarządzenia oraz dowody doręczenia, a także dowody nadania pism stron;
 - 2) dowód zapłaty przez stronę powodową kwoty 12 000 zł na rzecz Marii Borowskiej przekazem pocztowym z dnia 11 marca 2019 r. wraz z potwierdzeniem odbioru;
 - 3) dowód zapłaty przez stronę powodową kwoty 40 000 zł na rzecz Marii Borowskiej przekazem pocztowym z dnia 12 kwietnia 2021 r. wraz z potwierdzeniem odbioru.
- IV. Sporządzając apelację lub opinię należy podpisać ją imieniem i nazwiskiem osoby, która - zgodnie z treścią zadania - powinna złożyć podpis pod tym pismem.
- V. W razie przygotowania apelacji, należy przyjąć, że sądem drugiej instancji jest Sąd Okręgowy w Łodzi Wydział III Cywilny Odwoławczy, 90-921 Łódź, Plac Dąbrowskiego 5.
- VI. W przypadku uznania, że zasadne jest przygotowanie apelacji, zdający nie ma obowiązku określenia wysokości należnej opłaty sądowej ani wykazywania faktu jej uiszczenia.
- VII. Data pracy zawierającej rozwiązanie zadania powinna wynikać z przedstawionego stanu faktycznego.

Biuro Podawcze
Sądu Rejonowego w Pabianicach
wpłynęło 22 grudnia 2021 r.
st. sekr. Anna Skromna
(podpis)

Łódź, dnia 20 grudnia 2021 r.

**Sąd Rejonowy
w Pabianicach
Wydział I Cywilny
ul. Partyzancka 105/127
95-200 Pabianice**

Powód: Ubezpieczenia Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie
Oddział w Łodzi
KRS nr 0000018452
ul. Jasna 10
92-400 Łódź
reprezentowany przez pełnomocnika – pracownicę strony powodowej
Katarzynę Mądrą

Pozwany: Jan Nowak
PESEL 74101408533
zam. 95-200 Rydzyny 12

w.p.s. 52 000 zł.

Opłata sądowa od pozwu 2 600 zł (uiszczona)

Pozew o zapłatę

Wnoszę o:

- 1) zasądzenie od pozwanego Jana Nowaka na rzecz Ubezpieczenia S.A. z siedzibą w Warszawie kwoty 52 000 (pięćdziesiąt dwa tysiące) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 października 2021 r. do dnia zapłaty;
- 2) zasądzenie od pozwanego na rzecz strony powodowej zwrotu kosztów procesu, w tym opłaty sądowej;
- 3) dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z dokumentów wskazanych w uzasadnieniu pozwu oraz z zeznań świadka Marii Borowskiej, zam. 95-200 Rydzyny 45, na okoliczność przebiegu zdarzenia w dniu 10 lipca 2005 r., relacji z mężem Wiktorem Borowskim, cierpień psychicznych poszkodowanej wskutek śmierci męża Wiktora Borowskiego, pogorszenia się sytuacji życiowej świadka po śmierci męża, zgłoszenia szkody, wypłaty zadośćuczynienia;
- 4) przeprowadzenie rozprawy także pod nieobecność pełnomocnika powoda;
- 5) zaniechanie wyznaczania posiedzenia przygotowawczego, gdyż nie przyczyni się to do przyspieszenia rozpoznania sprawy oraz ze względu na brak zainteresowania pozwanego zawarciem ugody na obecnym etapie postępowania (art. 205⁴ §3 k.p.c.).

Uzasadnienie

W dniu 10 lipca 2005 r. ok. godziny 10-tej pozwany kierował swoim samochodem marki Polonez Truck, nr rej. EL H013, mimo że nie posiadał uprawnień do prowadzenia pojazdów. Pasażerem tego samochodu był Wiktor Borowski, który siedział na miejscu pasażera obok kierującego pojazdem. Pozwany kierując samochodem nie zachował należytej ostrożności i wyjechał z drogi podporządkowanej na skrzyżowanie dróg, nie ustępując pierwszeństwa przejazdu samochodowi marki Honda Civic, nr rej. EL 56789, w wyniku czego doprowadził do zderzenia tych pojazdów. Na skutek tego zdarzenia Wiktor Borowski – pasażer pojazdu, którym kierował pozwany – doznał poważnych obrażeń ciała, które spowodowały jego zgon na miejscu wypadku.

Wina pozwanego za spowodowanie tego wypadku oraz fakt braku uprawnień do kierowania pojazdem zostały stwierdzone prawomocnym wyrokiem skazującym Sądu Rejonowego w Pabianicach, sygn. akt II K 508/05, z dnia 30 września 2006 r.

Dowód: odpis prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 30 września 2006 r., sygn. akt II K 508/05.

W dacie przedmiotowego wypadku pozwany, jako właściciel samochodu marki Polonez Truck, nr rej. EL H013, miał zawartą umowę komunikacyjnego ubezpieczenia OC w powodowym Towarzystwie Ubezpieczeń.

(bezsporne)

Poszkodowana Maria Borowska po śmierci swego męża Wiktora Borowskiego zgłosiła stronie powodowej w dniu 20 listopada 2018 r. roszczenie o naprawienie szkody przez przyznanie jej zadośćuczynienia w kwocie 100 000 zł.

Dowód: zgłoszenie szkody z dnia 20 listopada 2018 r.

W wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego strona powodowa przyznała i wypłaciła w dniu 11 marca 2019 r. poszkodowanej Marii Borowskiej kwotę 12 000 złotych tytułem zadośćuczynienia po śmierci męża.

Dowód: dowód zapłaty kwoty 12 000 zł przekazem pocztowym z dnia 11 marca 2019 r. wraz z potwierdzeniem odbioru.

Poszkodowana nie zgodziła się z wysokością przyznanej kwoty zadośćuczynienia i wystąpiła z pozwem przeciwko Ubezpieczenia S.A. z siedzibą w Warszawie o zasądzenie dalszej kwoty 80 000 złotych z tytułu zadośćuczynienia po śmierci męża. Wyrokiem z dnia 14 sierpnia 2020 r. Sąd Okręgowy w Łodzi zasądził od Ubezpieczenia S.A. na rzecz Marii Borowskiej kwotę 40 000 złotych tytułem zadośćuczynienia. Apelację strony pozwanej od tego wyroku Sąd Apelacyjny oddalił wyrokiem z dnia 8 lutego 2021 r., wydanym w sprawie I ACa 287/20.

Dowód: odpis prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 14 sierpnia 2020 r. w sprawie I C 487/19.

Strona powodowa jako zobowiązana na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 14 sierpnia 2020 r. wydanego w sprawie I C 487/19 wypłaciła Marii Borowskiej kwotę 40 000 złotych w dniu 12 kwietnia 2021 r.

Dowód: dowód zapłaty kwoty 40 000 zł przekazem pocztowym z dnia 12 kwietnia 2021 r. wraz z potwierdzeniem odbioru.

Mając powyższe na uwadze strona powodowa dochodzi niniejszym pozwem od pozwanego jako sprawcy wypadku, kierującego pojazdem mechanicznym bez wymaganych uprawnień, zwrotu 52 000 zł zadośćuczynienia wypłaconego łącznie poszkodowanej Marii Borowskiej z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, a roszczenia strony powodowej są w pełni uzasadnione.

W celu polubownego załatwienia sporu strona powodowa pismami z dnia 30 czerwca 2021 r. i z dnia 11 października 2021 r. wezwała pozwanego do dobrowolnego spełnienia świadczenia. Niestety mimo dwukrotnego wezwania pozwanego do zapłaty należności, do dnia wytoczenia niniejszego powództwa na konto powoda nie wpłynęła wymagana należność.

W ocenie strony powodowej wezwanie pozwanego do dobrowolnej spłaty zadłużenia w pełni wyczerpuje przesłanki próby „innego pozasądowego sposobu rozwiązania sporu” w rozumieniu art. 187 § 1 pkt 3 k.p.c.

Powód dochodzi odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia następnego po dniu wskazanym w wezwaniu do zapłaty jako termin uiszczenia należności.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 30 czerwca 2021 r. wraz z potwierdzeniem odbioru, wezwanie do zapłaty z dnia 11 października 2021 r. wraz z potwierdzeniem odbioru. Powód oświadcza, że data wymagalności roszczenia to 20 października 2021 r.

Ze względu na powyższe wnoszę jak wyżej.

Starszy Specjalista
Katarzyna Mądra
(podpis)

Załączniki:

- odpis pozwu wraz z załącznikami;
- pełnomocnictwo;
- dowód opłaty sądowej;
- odpis prawomocnego wyroku SR w Pabianicach z dnia 30 września 2006 r., sygn. akt II K 508/05;
- zgłoszenie szkody przez Marię Borowską z dnia 20 listopada 2018 r.;
- dowód zapłaty kwoty 12 000 zł przekazem pocztowym z dnia 11 marca 2019 r.;
- odpis prawomocnego wyroku SO w Łodzi z dnia 14 sierpnia 2020 r., sygn. akt I C 487/19;
- dowód zapłaty kwoty 40 000 zł przekazem pocztowym z dnia 12 kwietnia 2021 r.;
- wezwanie pozwanego do zapłaty z dnia 30 czerwca 2021 r.;
- przedsądowe wezwanie pozwanego do zapłaty z dnia 11 października 2021 r.;
- wydruk z Krajowego Rejestru Sądowego dot. strony powodowej.

PEŁNOMOCNICTWO

Zarząd Ubezpieczenia S.A. w osobach Włodzimierza Czarnego i Jadwigi Kaczmarek, działając w imieniu Spółki, upoważnia pracownicę Spółki – Starszego Specjalistę Katarzynę Mądrą do reprezentowania Spółki przed sądami wszystkich instancji w sprawie przeciwko pozwanemu Janowi Nowakowi o zapłatę 52 000 zł.

Warszawa, dnia 9 grudnia 2021 r.

Włodzimierz Czarny
(podpis)

Jadwiga Kaczmarek
(podpis)

/odpis/

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 30 września 2006 r.

Sąd Rejonowy w Pabianicach II Wydział Karny
w składzie:

Przewodniczący: SSR Alicja Figurska

Ławnicy: Tomasz Radomski, Adam Znośny

Protokolant: sekr. sąd. Ewa Śmiała

przy udziale Prokuratora Mariana Wolnego

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2006 r. w Pabianicach sprawy Jana Nowaka, syna Janusza i Wandy z domu Leśniak, urodzonego 14 października 1974 r. w Łodzi

oskarżonego o to, że: w dniu 10 lipca 2005 r. w miejscowości Rydzyny, gmina Pabianice, woj. łódzkie, umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując bez wymaganych uprawnień samochodem marki Polonez Truck nr rej. EL H013 nie zachował szczególnej ostrożności i wyjechał z drogi podporządkowanej na skrzyżowanie dróg, nie ustępując pierwszeństwa przejazdu samochodowi m-ki Honda Civic, nr. rej EL 56789 i doprowadził do zderzenia wymienionych pojazdów, w wyniku czego nieumyślnie spowodował u przewożonego pasażera Wiktora Borowskiego obrażenia czaszkowo-mózgowe skutkujące jego zgonem na miejscu zdarzenia, tj. o czyn z art. 177 § 2 k.k.

orzeka:

1. oskarżonego Jana Nowaka uznaje za winnego dokonania czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia wyczerpującego dyspozycję art. 177 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 177 § 2 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego Jana Nowaka kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 42 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;
4. na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej Marii Borowskiej nawiazkę w kwocie 5 000 (pięć tysięcy) złotych płatną w terminie 2 (dwóch) miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku;
5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2 000 (dwa tysiące) złotych z tytułu części kosztów sądowych, w pozostałym zakresie przejmując je na rzecz Skarbu Państwa.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność z oryginałem świadczy
sekr. sąd. Ewa Śmiała
(podpis)

Informacja dla zdającego:

Wyrok uprawomocnił się w dniu 8 października 2006 r.

Maria Borowska
95-200 Rydzyny 45

Rydzyny, 20 listopada 2018 r.

Ubezpieczenia S.A.
Oddział w Łodzi
ul. Jasna 10
92-400 Łódź

Zgłoszenie szkody

W dniu 10 lipca 2005 r. na skutek obrażeń doznanych w wypadku komunikacyjnym, którego sprawcą był Jan Nowak, zmarł mój mąż Wiktor Borowski.

W dacie wypadku Jan Nowak miał zawartą w Ubezpieczenia S.A. umowę ubezpieczenia OC komunikacyjnego dot. samochodu marki Polonez Truck, nr rej. EL H013, którym kierował powodując wypadek.

Jan Nowak został uznany winnym spowodowania tego wypadku i skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 30 września 2006 r. w sprawie II K 508/05.

Wnoszę o przyznanie na moją rzecz kwoty 100 000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku ze śmiercią mego męża Wiktora Borowskiego.

Maria Borowska
(podpis)

Ubezpieczenia S.A.
ul. Wiosenna 6
00-950 Warszawa

Warszawa, 11 marca 2019 r.

Pani Maria Borowska
95-200 Rydzyny 45

Nr sprawy: W2011091560833-02, szkoda z dnia: 10.07.2005 r.

Poszkodowany: Wiktor Borowski, szkoda dotyczy obrażeń ciała.

W nawiązaniu do roszczenia zgłoszonego przez Panią pismem z dnia 20 listopada 2018 r. (data wpływu 23 listopada 2018 r.) Ubezpieczenia S.A. uprzejmie zawiadamia, że po szczegółowej analizie zebranych w toku postępowania likwidacyjnego dokumentacji i informacji podjęto decyzję o przyznaniu Pani Marii Borowskiej świadczenia w wysokości 12 000 zł na podstawie art. 448 k.c. w zw. z art. 24 § 1 k.c. po śmierci męża Wiktora Borowskiego.

Jednocześnie informujemy, że ww. kwota została ustalona z uwzględnieniem nawiązki w kwocie 5 000 zł zasądzonej na Pani rzecz wyrokiem Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 30 września 2006 r. wydanego w sprawie II K 508/05.

Zgromadzona w aktach sprawy dokumentacja nie uzasadnia przyznania i wypłacenia kwoty 100 000 zł, tj. w wysokości żądanej przez Panią. Natomiast kwota 12 000 zł jest adekwatna do rozmiaru krzywdy.

Kwota 12 000 zł jako przyznane Pani świadczenie pieniężne (zadośćuczynienie) została przekazana w dniu dzisiejszym przekazem pocztowym na Pani adres (wobec oświadczenia, że nie posiada Pani konta w banku).

Jednocześnie informujemy, że w przypadku kwestionowania powyższej decyzji może Pani dochodzić dalszych roszczeń na drodze postępowania sądowego.

Starszy Specjalista
Katarzyna Mądra
(podpis)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: sędzia Barbara Czekaj

Protokolant: sekr. sąd. Wioletta Tomaszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 sierpnia 2020 r. w Łodzi

sprawy z powództwa Marii Borowskiej

przeciwko Ubezpieczenia S.A. z siedzibą w Warszawie

o zapłatę 80 000 złotych

- I. zasądza od pozwanego Ubezpieczenia S.A. z siedzibą w Warszawie na rzecz Marii Borowskiej kwotę 40 000 (czterdzieści tysięcy) złotych tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie poczynszy od dnia 3 czerwca 2019 r. do dnia zapłaty;
- II. oddala powództwo w pozostałej części;
- III. zasądza i nakazuje pobrać od pozwanego Ubezpieczenia S.A. z siedzibą w Warszawie na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Łodzi kwotę 2 570 (dwa tysiące pięćset siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania od uwzględnionej części powództwa;
- IV. pozostałe koszty postępowania przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;
- V. nie obciąża powódki Marii Borowskiej obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na rzecz strony pozwanej od oddalonej części powództwa.

Na oryginale właściwy podpis

Za zgodność z oryginałem świadczy

sekr. sąd. Wioletta Tomaszewska

(podpis)

Informacja dla zdającego:

Wyrok uprawomocnił się w dniu 8 lutego 2021 r.

Ubezpieczenia S.A.
ul. Wiosenna 6
00-950 Warszawa

Warszawa, 30 czerwca 2021 r.

Pan
Jan Nowak
95-200 Rydzyny 12

Nr sprawy: W2011091560833-02, szkoda z dnia: 10.07.2005 r.
Poszkodowany: Wiktor Borowski, szkoda dotyczy obrażeń ciała.

Wezwanie do zapłaty

W związku z wypłatą przez Ubezpieczenia S.A. na rzecz Marii Borowskiej uprawnionej z polisy nr 900805410811 łącznie kwoty 52 000 zł tytułem zadośćuczynienia, tj.:

- w dniu 11 marca 2019 r. kwoty 12 000 zł

oraz

- w dniu 12 kwietnia 2021 r. dalszej kwoty 40 000 zł z tego tytułu na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 14 sierpnia 2020 r. wydanego w sprawie I C 487/19

wzywamy Pana do zapłaty kwoty 52 000 zł.

W dniu 10 lipca 2005 r. w Pabianicach, kierując samochodem marki Polonez Truck nr rej. EL H013, bez wymaganych uprawnień do kierowania, doprowadził Pan do wypadku, w wyniku którego śmierć poniósł pasażer Pana pojazdu Wiktor Borowski. Zadośćuczynienie zostało wypłacone na rzecz Marii Borowskiej, żony Wiktora Borowskiego, po stracie osoby bliskiej (męża).

Należność prosimy wpłacić do dnia 15 lipca 2021 r. na konto nr 37 1150 1010 0000 4536 9100 1254.

Brak wpłaty w powyższym terminie będzie skutkować skierowaniem sprawy na drogę postępowania sądowego oraz naliczeniem odsetek ustawowych za opóźnienie od tej daty.

Starszy Specjalista

Katarzyna Mądra

(podpis)

Ubezpieczenia S.A.
ul. Wiosenna 6
00-950 Warszawa

Warszawa, 11 października 2021 r.

Pan
Jan Nowak
95-200 Rydzyny 12

Nr sprawy: W2011091560833-02

Przedsądowe wezwanie do zapłaty

W nawiązaniu do wcześniejszego wezwania do zapłaty z dnia 30 czerwca 2021 r. i w związku z wypłatą przez Ubezpieczenia S.A. zadośćuczynienia z polisy nr 900805410811 ostatecznie wzywamy do zapłaty kwoty 52 000 zł.

Należność prosimy wpłacić do 20 października 2021 r. na konto nr 37 1150 1010 0000 4536 9100 1254.

Jest to ostateczne wezwanie, a brak wpłaty w powyższym terminie będzie skutkować skierowaniem sprawy na drogę postępowania sądowego oraz naliczeniem odsetek ustawowych za opóźnienie od tej daty.

Starszy Specjalista
Katarzyna Mądra
(podpis)

*Biuro Podawcze
Sądu Rejonowego w Pabianicach
wpłynęło 18 marca 2022 r.
st. sekr. Anna Skromna
(podpis)*

Rydzyny, dnia 16 marca 2022 r.

**Sąd Rejonowy
w Pabianicach
Wydział I Cywilny
ul. Partyzancka 105/127
95-200 Pabianice**

Sygn. akt I C 567/21

Powód: Ubezpieczenia Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, Oddział w Łodzi

Pozwany: Jan Nowak

ODPOWIEDŹ POZWANEGO NA POZEW

Działając w imieniu własnym składam odpowiedź na pozew i wnoszę o:

- 1) oddalenie powództwa w całości,
- 2) zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu według norm prawem przepisanych;
ewentualnie w przypadku uwzględnienia powództwa chociażby w części, wnoszę o:
- 3) nieobciążanie mnie kosztami procesu z uwagi na krytyczną sytuację życiową i finansową;
- 4) oraz rozłożenie zasądzonej kwoty na raty.

Ponadto w przypadku nieuwzględnienia mojego wniosku o oddalenie powództwa w całości wnoszę o jego miarkowanie na podstawie art. 440 k.c. z uwagi na zasady współżycia społecznego i moją trudną sytuację życiową.

Wnoszę również o:

- 5) dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentów w postaci:
 - orzeczenia o stopniu niepełnosprawności z dnia 10 stycznia 2013 r.;
 - karty informacyjnej leczenia szpitalnego z dnia 11 września 2012 r.w celu wykazania mojego stanu zdrowia, braku możliwości zarobkowych i finansowych, braku możliwości zapłaty jakichkolwiek świadczeń finansowych na rzecz strony powodowej;
- 6) dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron z ograniczeniem do przesłuchania pozwanego w celu wykazania mojego stanu zdrowia, braku możliwości zarobkowych i finansowych, braku możliwości zapłaty jakichkolwiek świadczeń finansowych na rzecz strony powodowej.

Uzasadnienie

Oświadczam, że nie uznaję powództwa. W mojej ocenie jako pozwanego powództwo nie jest zasadne.

Po wydaniu wyroku skazującego w sprawie karnej II K 508/05, mocą którego Sąd Rejonowy w Pabianicach zasądził ode mnie na rzecz Marii Borowskiej nawiązkę w kwocie 5 000 zł, po zapłaceniu przeze mnie tej kwoty Maria Borowska pisemnie zrzekła się wobec mnie dalszych jakichkolwiek roszczeń z tytułu następstw wypadku z 10 lipca 2005 r.

Podnoszę, że powództwo w tej sprawie jest całkowicie bezzasadne także z innych przyczyn. Wprawdzie bezspornym jest, że strona powodowa świadczyła na rzecz poszkodowanej Marii Borowskiej w postępowaniu likwidacyjnym kwotę 12 000 zł, a następnie kwotę 40 000 zł zasądzoną prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi w sprawie I C 487/19 z dnia 14 sierpnia 2020 r. jako zadośćuczynienie za szkodę wyrządzoną przeze mnie jako kierowcę, którego wina za spowodowanie wypadku w dniu 10 lipca 2005 r. nie budziła wątpliwości, a za którego w tej sprawie odpowiadała z racji wykupionej przeze mnie polisy OC, jednak od daty śmierci męża Marii Borowskiej w tym wypadku upłynęło już prawie 17 lat i negatywne przeżycia po śmierci męża na pewno uległy znacznemu złagodzeniu, a nawet całkowitemu zatarciu. Dlatego uważam, że gdyby strona powodowa prawidłowo prowadziła proces w sprawie I C 487/19 przed Sądem Okręgowym w Łodzi, powództwo wytoczone przez Marię Borowską zostałyby oddalone, a w najgorszym przypadku – zasądzone w znacznie niższej kwocie. Jednak nie wiedziałem nic o toczącej się sprawie i nie miałem możliwości podjęcia w niej jakichkolwiek czynności procesowych. Natomiast strona powodowa, będąca stroną pozwaną w tamtej sprawie, wadliwie podejmowała czynności procesowe. Nie wniosowała też o zawiadomienie mnie przez Sąd o tamtym postępowaniu, tak abym mógł występować w tamtej sprawie i bronić swych praw oraz przedstawić swe stanowisko co do braku zasadności roszczeń Marii Borowskiej i ich wysokości. Tak więc również z tej przyczyny powództwo wytoczone w tej sprawie nie zasługuje na uwzględnienie.

Ponadto dodatkowo podnoszę, że uwzględnienie powództwa w tej sprawie byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, czyli z art. 5 k.c. W 2012 r. uległem poważnemu wypadkowi i na skutek odniesionych wówczas obrażeń doznałem urazu kręgosłupa i niedowładu obu nóg. Od tego urazu większość czasu, zgodnie z zaleceniami lekarzy, muszę spędzać leżąc w łóżku. Wyjątkowo tylko poruszam się i to wyłącznie na wózku inwalidzkim. Jestem ograniczony w możliwości samodzielnej egzystencji i wymagam kilkugodzinnej opieki innej osoby w ciągu doby.

Także moja sytuacja materialna jest tragiczna. Muszę stale przyjmować leki, które są bardzo drogie, co miesiąc wydaję na zakup leków około 250 zł. Utrzymuję się z renty w kwocie 1 300 zł miesięcznie, jednak te świadczenia nie wystarczają nawet na zaspokojenie moich podstawowych potrzeb. Finansowo pomagają mi matka i siostra, które same utrzymują się z niewysokich emerytur. W tej sytuacji uwzględnienie żądań zgłoszonych w pozwie pogłębiłoby tylko moją i tak tragiczną sytuację materialną i życiową, dlatego byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Tak więc wnoszę o oddalenie powództwa.

Jednak w razie gdyby Sąd nie podzielił powyższych zarzutów i uznał powództwo co do zasady, proszę o jego miarkowanie i zmniejszenie kwoty, której żąda strona powodowa, adekwatnie do moich możliwości finansowych na podstawie art. 440 k.c. z uwagi na zasady współżycia społecznego i wyżej opisaną moją sytuację życiową i finansową.

Jan Nowak
(podpis)

Załączniki:

- odpis pisma wraz z załącznikami;
- oświadczenie o stanie rodzinnym i majątkowym;
- historia choroby;
- orzeczenie o stopniu niepełnosprawności.

OŚWIADCZENIE O STANIE RODZINNYM, MAJĄTKU, DOCHODACH I ŹRÓDŁACH UTRZYMANIA

Jan Nowak, PESEL 74101408533

Stan rodzinny – samotny, rozwiedziony

Nieruchomości – dom 120 m² stanowiący współwłasność z byłą żoną (po rozwodzie), w trakcie spłacania kredytu zaciągniętego na jego budowę

Dochody i źródła utrzymania wnioskodawcy – renta ZUS 1300 zł/m-c

Zobowiązania i stałe wydatki: kredyt mieszkaniowy 500 zł/m-c, inne kredyty 190 zł/m-c, media 330 zł/ m-c, lekarstwa i art. higieniczne 250 zł/m-c, wyżywienie 600 zł/m-c, zobowiązania alimentacyjne 200 zł

Inne dane, które wnioskodawca uważa za istotne:

Po ojcu odziedziczyłem działkę gruntu (1,5 ha). Mam w znacznym stopniu ograniczoną zdolność do pracy, której mimo starań nie mogę uzyskać. Mam niedowład nóg, poruszam się wyłącznie na wózku inwalidzkim. Wymagam pomocy innych osób przy wykonywaniu większości czynności dnia codziennego. Moja renta nie wystarcza mi na zaspokojenie podstawowych potrzeb. Egzystuję dzięki pomocy finansowej mojej mamy i siostry.

Rydzyny, 16 marca 2022 r.

Jan Nowak
(podpis)

ZOON. 6732-193/2012/P

ORZECZENIE O STOPNIU NIEPEŁNOSPRAWNOŚCI

Na podstawie art. 6b ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 1 pkt 1, art. 4 ust. 1 i art. 6b ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721) Miejski Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w dniu 9 stycznia 2013 r. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 30 listopada 2012 r. Pana Jana Nowaka

Data i miejsce urodzenia: 14.10.1974 r., Łódź

Numer PESEL 74101408533

Rodzaj i numer dokumentu tożsamości – dowód osobisty nr APM 844406

Adres zamieszkania: 95-200 Rydzyny 12

postanawia:

- I. Zaliczyć do stopnia niepełnosprawności – **CZEŚCIOWA**
- II. Symbol przyczyny niepełnosprawności – **05-R10-N**
- III. Orzeczenie wydaje się na stałe
- IV. Niepełnosprawność istnieje od – **07.07.2012 r.**
- V. Ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od – **30.11.2012 r.**

WSKAZANIA DOTYCZĄCE

- 1) odpowiedniego zatrudnienia – praca w warunkach chronionych
- 2) szkolenia, w tym specjalistycznego – wskazana
- 3) zatrudnienia w zakładzie aktywności zawodowej – wskazana w warunkach specjalnych
- 4) uczestnictwa w terapii zajęciowej – wskazana
- 5) konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze oraz pomoce techniczne, ułatwiające funkcjonowanie – zgodnie z zaleceniem lekarza prowadzącego
- 6) korzystanie z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji (tj. korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych świadczonych przez sieć instytucji pomocy społecznej, organizacje pozarządowe i inne placówki) – wskazane
- 7) konieczność pomocy innej osoby w związku z ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji – wymaga
- 8) spełniania przez osobę niepełnosprawną przesłanek określonych w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym – spełnia
- 9) prawa do zamieszkiwania w oddzielnym pokoju – wymaga

Uzasadnienie

Po zapoznaniu się z treścią wniosku i po dokonaniu przez lekarza specjalistę ortopedę traumatologa analizy dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach sprawy ze szczególnym uwzględnieniem karty informacyjnej leczenia szpitalnego i na podstawie oceny pracownika socjalnego - członka składu orzekającego, w oparciu o standardy postępowania orzeczniczego i definicje stopni niepełnosprawności, skład uznał, że jest Pan osobą z naruszoną sprawnością organizmu. Posiadane schorzenia oznaczone kodem 05-R10-N powodują ograniczenie funkcji organizmu kwalifikujące do częściowego stopnia niepełnosprawności na trwałe.

Pouczenie

Od niniejszego orzeczenia przysługuje odwołanie do Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie łódzkim za pośrednictwem Miejskiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Pabianicach, który je wydał, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

Podpisy członków składu orzekającego
(podpisy)

Przewodniczący
(podpis)

MAZOWIECKIE CENTRUM REHABILITACJI KONSTANCIN-JEZIORNA

Dnia 11.09.2012 r.

L.Ks.głów. 2989/2012

Jan Nowak ur. 14.10.1974 r.

PESEL 74101408533

zam. 95-200 Rydzyny 12

przebywał na oddziałach: V PODODDZIAŁ ORTOPEDYCZNY od 07.07.2012 r. do 08.07.2012 r., ODDZIAŁ INTENSYWNEJ TERAPII od 08.07.2012 r. do 11.09.2012 r.

Rozpoznanie – Zwichnięcie L1-05. Paraplegia pourazowa. Niewydolność oddechowa.

Epikryza

38-letni pacjent przyjęty z bloku operacyjnego po stabilizacji kręgosłupa lędźwiowego. Pacjent wymagał długotrwałej wentylacji mechanicznej. Leczenie powikłane nawracającymi VAP leczonymi na podstawie antybiogramu. Stopniowo uzyskano poprawę wydolności oddechowej. Pacjenta odłączono od respiratora. Stan neurologiczny uległ nieznacznej poprawie, nadal utrzymuje się paraplegia pourazowa z poziomu L1-5. Pacjent wydolny oddechowo i krążeniowo. Wypisany z OIT, skierowany do dalszego leczenia na Oddział Rehabilitacyjny Szpitala w Pabianicach zgodnie z miejscem zamieszkania.

Lekarz prowadzący:
Zygmunt Schabowicz
(podpis)

Ordynator Oddziału:
Adam Nawojski
(podpis)

*Biuro Podawcze
Sądu Rejonowego w Pabianicach
wpłynęło 8 kwietnia 2022 r.
st. sekr. Anna Skromna
(podpis)*

Łódź, dnia 5 kwietnia 2022 r.

**Sąd Rejonowy
w Pabianicach
Wydział I Cywilny
ul. Partyzancka 105/127
95-200 Pabianice**

Sygn. akt I C 567/21

Powód: Ubezpieczenia Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie, Oddział w Łodzi

Pozwany: Jan Nowak

PISMO PROCESOWE POWODA

W imieniu powoda, na podstawie pełnomocnictwa znajdującego się w aktach sprawy i w związku ze złożeniem odpowiedzi na pozew przez pozwanego oświadczam, że podtrzymuję dotychczasowe stanowisko w sprawie oraz zgłoszone wnioski dowodowe.

W dacie wypadku pozwany nie miał prawa jazdy, czyli nie miał uprawnień do kierowania pojazdem, dlatego strona powodowa jako ubezpieczyciel ma prawo żądać od pozwanego zwrotu świadczeń wypłaconych żonie zmarłego Wiktora Borowskiego z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. Fakt braku posiadania przez pozwanego uprawnień do kierowania samochodem w dniu zdarzenia został potwierdzony w sposób jednoznaczny w załączonym do pozwu wyroku Sądu Rejonowego w Pabianicach z dnia 30 września 2006 r. w sprawie II K 508/05. Zgodnie z treścią art. 11 k.p.c., ustalenia wydane w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą Sąd w postępowaniu cywilnym. Dlatego też kwestia odpowiedzialności pozwanego nie jest przedmiotem badania w niniejszym postępowaniu, gdyż jest bezsporna.

Zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c., orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby, tak więc w przedmiotowej sprawie Sąd związany jest wyrokiem wydanym 14 sierpnia 2020 r. przez Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie I C 487/19. Moc wiążąca odnosi się do sentencji wyroku, a więc ustalenia wysokości kwoty zasądzonej od Ubezpieczenia S.A. na rzecz Marii Borowskiej w związku ze śmiercią jej męża na skutek obrażeń odniesionych w wypadku komunikacyjnym w dniu 10 lipca 2005 r. Dlatego brak jest podstaw do kwestionowania przez pozwanego wysokości zasądzanego na rzecz poszkodowanej zadośćuczynienia, a tym samym – wysokości dochodzonego przez powoda roszczenia regresowego.

Z daleko posuniętej ostrożności procesowej, w przypadku gdyby Sąd nie podzielił powyższych wywodów co do prejudycjalności orzeczenia, powód podtrzymuje wnioski

dowodowe zgłoszone w pozwie, w tym wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka Marii Borowskiej na okoliczności tam wskazane.

Sprawca wypadku drogowego, który prowadził pojazd nie posiadając do tego uprawnień musi się liczyć z tym, że zakład ubezpieczeń wystąpi przeciwko niemu o zwrot wypłaconego odszkodowania osobom uprawnionym. Powód, wypłacając zadośćuczynienie zamiast pozwanego na rzecz Marii Borowskiej, dokonał naprawienia szkody wyrządzonej przez pozwanego. Wysokość wypłaconego świadczenia nie przekraczała kwoty sumy gwarancyjnej i odpowiadała wysokości zadośćuczynienia należnego od pozwanego jako ubezpieczonego na podstawie ogólnych zasad odpowiedzialności, z uwzględnieniem zasady pełnego odszkodowania.

Odnosząc się do zarzutu pozwanego, że nie miał on możliwości obrony swych praw w postępowaniu w sprawie I C 487/19 Sądu Okręgowego w Łodzi – powód kwestionuje, jakoby postępowanie toczące się w ww. sprawie prowadzone było w sposób wadliwy. Pozwany nie przytoczył żadnej konkretnej okoliczności potwierdzającej ten fakt, a jego twierdzenia i podniesione zarzuty w tym przedmiocie są gołosłowne i jako takie nie zasługują na uwzględnienie. W rzeczywistości Sąd Okręgowy w Łodzi orzekając w sprawie I C 487/19 w odpowiedni sposób ocenił i ustalił wysokość zadośćuczynienia należnego żonie zmarłego Wiktora Borowskiego. Tak ocenił w swym wyroku z dnia 8 lutego 2021 r. w sprawie I ACa 287/20 także Sąd Apelacyjny jako Sąd odwoławczy.

Pozwany również niezasadnie powołuje się na art. 5 k.c., skoro sam naruszył zasady współżycia społecznego, bowiem nie posiadając do tego uprawnień kierował samochodem, nie zachował należytej ostrożności i wyjechał z drogi podporządkowanej na skrzyżowanie, nie ustępując pierwszeństwa przejazdu samochodowi marki Honda i doprowadził do zderzenia się tych pojazdów. W wyniku zderzenia pasażer kierowanego przez pozwanego pojazdu doznał obrażeń skutkujących jego zgonem na miejscu zdarzenia.

Również brak jest podstaw do zastosowania przez Sąd w niniejszej sprawie art. 440 k.c., bowiem w przedmiotowej sprawie brak jest szczególnych okoliczności uzasadniających miarkowanie odszkodowania w stosunku do pozwanego. Wręcz przeciwnie, za zgodne z zasadami współżycia społecznego należy uznać dochodzenie zwrotu wypłaconego przez ubezpieczyciela zadośćuczynienia od sprawcy szkody, który kierował pojazdem nie posiadając do tego uprawnień i doprowadził do zdarzenia, w którym inna osoba doznała ciężkich obrażeń ciała, skutkujących jej zgonem.

Powód nie kwestionuje twierdzeń pozwanego dotyczących jego sytuacji majątkowej i życiowej, jednak okoliczności te w żaden sposób nie usprawiedliwiają żądania oddalenia powództwa, które zasługuje w całości na uwzględnienie.

Starszy Specjalista
Katarzyna Mądra
(podpis)

Załącznik: odpis pisma

PROTOKÓŁ

Dnia 20 kwietnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Pabianicach Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Janusz Znany

Protokolant: sekr. sąd. Ewa Milska

rozpoznał na rozprawie w dniu 20 kwietnia 2022 r. w Pabianicach

**sprawę z powództwa Ubezpieczenia Spółka Akcyjna w Warszawie Oddział w Łodzi
przeciwko Janowi Nowakowi
o zapłatę 52 000 złotych**

Posiedzenie rozpoczęło o godz. 9:00.

Przewodniczący informuje, że z uwagi na awarię sprzętu nagrywającego protokół rozprawy zostanie sporządzony w formie pisemnej.

Po wywołaniu sprawy stawili się:

W imieniu strony powodowej - Katarzyna Mądra - pełnomocnictwo w aktach oraz pozwany osobiście.

Przewodniczący stwierdza, że pozwany jest na wózku inwalidzkim.

Stawiła się świadek Maria Borowska, na zarządzenie Przewodniczącego świadek opuszcza salę rozpraw i oczekuje na wezwanie celem przesłuchania.

Pełnomocnik powoda popiera powództwo i podtrzymuje stanowisko wyrażone w piśmie procesowym z dnia 5 kwietnia 2022 r.

Pozwany nie uznaje powództwa i zajmuje stanowisko jak w odpowiedzi na pozew.

Sąd postanowił:

- I. dopuścić dowody z dokumentów dołączonych do pozwu oraz załączonych do odpowiedzi na pozew na wnioskowane w nich okoliczności,
- II. dopuścić dowód z zeznań świadka Marii Borowskiej na okoliczności wskazane w pozwie.

Wezwano świadka Marię Borowską.

Staje świadek Maria Borowska, której tożsamość Sąd ustalił na podstawie okazanego dowodu osobistego serii ABC numer 234561, lat 67, emerytka, obca dla stron, niekarana za składanie fałszywych zeznań, pouczone o obowiązku mówienia prawdy i odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Sąd odebrał od świadka przyrzeczenie.

Świadek Maria Borowska zeznaje:

Znam pozwanego od wielu lat, bo mieszka w tej samej wsi. Wiem, że 10 lipca 2005 r. kierował samochodem i spowodował wypadek, w którym zginął mój mąż Wiktor Borowski. O wypadku dowiedziałam się telefonicznie od brata męża, który zadzwonił do mnie i powiedział, że mąż nie żyje, bo zginął w wypadku, jadąc samochodem z pozwanym. Szwagier powiedział, że mąż zmarł na miejscu zdarzenia. Wiedziałam, że mąż czasem jeździł z pozwanym. Nie wiedziałam, że pozwany nie ma prawa jazdy, bo wcześniej bardzo często przez wiele lat widziałam go prowadzącego samochód i do głowy mi nie przyszło, że jeździ bez prawa jazdy.

Ślub braliśmy w 1976 roku. Mąż zginął w wieku 50 lat, 29 lat po ślubie. Nasze relacje małżeńskie były bardzo dobre. Ustaliliśmy z mężem od razu po ślubie, że nie będę pracowała zawodowo, tylko zajmę się prowadzeniem domu i wychowaniem dzieci, a mąż będzie pracował zarobkowo. Jak mąż był w domu po pracy, to jeszcze mi pomagał w cięższych pracach, np. przynosił wodę, bo nie mieliśmy w domu bieżącej wody. Nie pamiętam dobrze tych dni po śmierci męża, sama nie wiem, jak przez to przeszłam. Było mi bardzo trudno, chociaż starałam się funkcjonować normalnie ze względu na dzieci, żeby im nie okazać, jak mi było ciężko. Najgorsze były noce. Nie mogłam spać. Przypominało mi się życie przed wypadkiem męża. Nie korzystałam z pomocy psychologa ani psychiatry, bo nie miałam na to pieniędzy. Do dziś tęsknię za mężem, często chodzę na cmentarz, wtedy płaczę, bo wiem, że gdyby żył, moje życie i życie naszych dzieci byłoby łatwiejsze.

Po śmierci męża nasza sytuacja bardzo się pogorszyła, musiałam liczyć dosłownie każdą złotówkę. Dom należał do teścia, który też wtedy z nami mieszkał, obecnie też już nie żyje od 8 lat. Dom był w złym stanie, wymagał remontu i mieliśmy już z mężem odłożoną kwotę na ten remont. Mąż planował, że prace remontowe wykona sam, bo umiał to robić, a odłożone pieniądze były przeznaczone na materiały budowlane konieczne do remontu. Po śmierci męża te odłożone pieniądze musiałam przeznaczyć na utrzymanie rodziny, potrzeby dzieci i do dziś dom nie jest wyremontowany. Jak mąż zginął, na utrzymaniu miałam dwoje niepełnoletnich dzieci: córkę 10-letnią i 15-letniego syna oraz dwóch pełnoletnich synów. Nie otrzymałam żadnej renty po śmierci męża, bo mąż nie miał wypracowanych lat. Pozostałam z czworgiem dzieci bez środków do życia. Ci dwaj pełnoletni synowie pracowali dorywczo, bo nie mieli wyuczonego żadnego zawodu, a z uzyskaniem stałej pracy u nas na wsi było i nadal jest bardzo trudno. Wprawdzie pozwany zaproponował, że może ich zatrudnić w swojej firmie, ale oni nie chcieli u niego pracować. Nie wiem dlaczego nie chcieli pracować u pozwanego, bo nie mówili mi o tym, ale ja się domyślałam, że mieli żal do pozwanego, że ich ojciec zginął w tym wypadku. Ja też miałam trudności ze znalezieniem pracy, bo nie miałam żadnego wykształcenia, nawet zawodowego. Skończyłam tylko szkołę podstawową. Przez kilka lat po śmierci męża wynajmowałam się do różnych sezonowych prac w polu u innych rolników. Chyba po pięciu latach po tym wypadku znalazłam pracę jako salowa w szpitalu w Pabianicach.

Od 2015 r. jestem na emeryturze. Otrzymuję 1 700 zł emerytury miesięcznie. Dzieci teraz są już samodzielne, założyły swoje rodziny i jakoś sobie radzą. Nie wyszłam ponownie za mąż i nie związałam się z żadnym mężczyzną.

Wniosłam sprawę o zadośćuczynienie tak późno, bo nie wiedziałam, że mi się należą jakieś pieniądze za śmierć męża oprócz tych 5 000 zł od pozwanego, które przyznał mi sąd

karny. Najpierw dostałam 5 000 złotych od pozwanego, bo taką kwotę zasądził sąd karny i myślałam, że to już wszystko co mi się należy. Nie pamiętam, czy jak otrzymałam te 5 000 zł, to napisałam oświadczenie, że zrzekam się od niego wszelkich dalszych roszczeń. Dopiero w 2018 r. zgłosił się do mnie jakiś mężczyzna, powiedział, że jest z jakiejś agencji, która pomoże mi uzyskać pieniądze od towarzystwa ubezpieczeniowego za śmierć męża. Nie wiem, skąd wiedział o mojej sytuacji. Od sąsiadów wiedziałam, że są takie firmy, które pośredniczą i pomagają ludziom, aby mogli dostać odszkodowanie za wypadki. Ten człowiek pomógł mi napisać pismo do ubezpieczyciela i otrzymałam 12 000 zł. W odpowiedzi na to pismo napisali, że przyznają mi taką kwotę, bo uwzględnili też te 5 000 zł, które zapłacił mi pozwany. Jednak agencja namówiła mnie, żebym jeszcze wystąpiła do sądu, bo to jest za mała kwota. Była sprawa w sądzie i wygrałam jeszcze dodatkowo 40 000 zł od strony powodowej. Otrzymałam te 40 000 zł od ubezpieczyciela wiosną 2021 r. Dokładnej daty nie pamiętam, ale wiem, że to było w 2021 r., bo dla mnie to była bardzo duża kwota, dlatego pamiętam. Pieniądze te dostałam przekazem pocztowym, bo nie mam żadnego konta w banku.

Po odczytaniu zeznań, świadek nie zgłasza uwag.

Sąd postanowił:

dopuścić dowód z przesłuchania stron, ograniczając go w trybie art. 302 § 1 k.p.c. do przesłuchania pozwanego na okoliczność jego sytuacji materialnej i życiowej.

Przewodniczący pouczył pozwanego o treści art. 304 k.p.c.

Pozwany Jan Nowak, lat 48, tokarz - frezer, niekarany za składanie fałszywych zeznań. Tożsamość stawającego Sąd stwierdził na podstawie okazanego dowodu osobistego serii DHJ numer 129855, zeznaje:

Tak jak Sąd widzi, mogę poruszać się jedynie na wózku inwalidzkim i to także z ograniczeniami. Aby móc dziś przyjechać do Sądu, musiałem zamówić specjalny przewóz dla osób niepełnosprawnych, bo inaczej nie mógłbym się stawić w Sądzie, a ta sprawa jest dla mnie bardzo istotna. Mój stan zdrowia jest bardzo ciężki. Cierpię od lat na niedowład dwukończynowy, jestem niewładny od pasa w dół, po wypadku, któremu uległem w 2012 r. Spadłem z wysokości i miałem podwinięcie rdzenia kręgowego, oprócz tego doznałem wielu innych urazów. Po wypadku byłem w krytycznym stanie, nie wiadomo było, czy przeżyję. Byłem leczony na OIOM-ie. Do odpowiedzi na pozew załączyłem swoją historię choroby po tym wypadku. Jestem częściowo niepełnosprawny, wynika to wprost z orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, które załączyłem również jako jeden z dowodów do mojej odpowiedzi na pozew. Wielu czynności, nawet tych dnia codziennego, ze względu na ten niedowład nie jestem w stanie sam zrobić. Zalecenia lekarzy są takie, że przez znaczną część dnia powinienem leżeć, zresztą mam bardzo duże trudności w poruszaniu się, nawet korzystając z wózka inwalidzkiego. Muszę stale przyjmować leki, otrzymuję też leki w zastrzykach. Nie funkcjonuję w pełni samodzielnie w istotnym zakresie. W związku ze stanem zdrowia faktycznie nie mam możliwości zarobkowania. Otrzymuję rentę inwalidzką w wysokości 1300 zł miesięcznie. Mam 1,5 hektara ziemi po ojcu, ale jej nie uprawiam i nie otrzymuję żadnych dopłat z Unii. Nie wiem, czy można zmienić przeznaczenie tego gruntu na

działki budowlane. W tej okolicy, w której jest to pole, nie ma żadnych zabudowań. Po wypadku żona się ze mną rozwiodła i mam zasądzone alimenty na dwie córki, łącznie 200 złotych miesięcznie, których też nie płacę, bo nie mam na to środków. Te kwoty, które otrzymuję, nie wystarczają mi na życie. Wymagam opieki innych osób przez około 3 godziny dziennie, np. przy paleniu w piecu, sprzątaniu mieszkania, robieniu cięższych zakupów, przygotowywaniu ciepłych posiłków. Nie mogę liczyć na pomoc najbliższych osób, bo matka i siostra mieszkają w miejscowości oddalonej o 200 km, a moja była żona wraz z córkami wyprowadziły się. Przychodzą opiekunki z pomocy społecznej. Po wypadku, któremu uległem w 2012 r., ze względu na moje inwalidztwo zmuszony byłem zlikwidować prowadzoną przeze mnie działalność gospodarczą i utraciłem dotychczasowe źródła dochodów i utrzymania. Czyniłem starania o uzyskanie pracy w warunkach pracy chronionej, zgodnie z zaleceniami Komisji do spraw inwalidztwa, jednak jest to niemożliwe. Mieszkam na wsi. Nawet w pełni zdrowi i młodzi mieszkańcy naszej wsi, tak jak synowie świadka Borowskiej, mają trudności ze znalezieniem zatrudnienia, a tym bardziej ja, jako inwalida.

Po wyroku w sprawie karnej zapłaciłem poszkodowanej 5 000 zł nawiazki, którą zasądził sąd karny. Wtedy jeszcze pracowałem, miałem dochody z pracy i mogłem to zrobić. Aż do daty mojego wypadku w 2012 r., kilka razy w roku, zwłaszcza przed świętami przekazywałem paczki z żywnością dla rodziny Marii Borowskiej, wiem że było im ciężko. Dziś sam nie mogę się utrzymać. Do 2012 r. prowadziłem prywatną działalność gospodarczą – usługi budowlane. Czasem zlecałem wykonanie jakichś drobnych prac mężowi Marii Borowskiej, np. uporządkowanie terenu budowy. Wiktor Borowski nie był nigdy zatrudniony w mojej firmie jako pracownik. Sporadycznie tylko zlecałem mu wykonanie tych drobnych prac. Po śmierci Wiktora Borowskiego zaproponowałem, że zatrudnię jego synów w swojej firmie, ale oni nie chcieli pracować. O ile wiem, nie byli nigdzie zatrudnieni na stałe. Oni nie zwracali się do mnie o pomoc, ja sam im ją kilkakrotnie zaproponowałem. Podnoszę, że po zapłaceniu poszkodowanej po wyroku w sprawie karnej w 2006 r. tej nawiazki w kwocie 5 000 zł, Maria Borowska napisała oświadczenie, że zrzeka się wobec mnie jakichkolwiek dalszych roszczeń w związku ze śmiercią swego męża, mimo że dziś w swych zeznaniach powiedziała, że tego nie pamięta. Nie mogłem odszukać tego oświadczenia w moich dokumentach, które mam w domu. Również z tej przyczyny, poza tymi zarzutami, które podniosłem w odpowiedzi na pozew, powództwo powinno zostać oddalone w całości.

Po odczytaniu zeznań, pozwany nie zgłasza uwag.

Pełnomocnik strony powodowej nie zgłasza dalszych wniosków dowodowych i popiera powództwo.

Pozwany nie zgłasza dalszych wniosków dowodowych i wnosi o oddalenie powództwa.

Przewodniczący zamknął rozprawę i po naradzie ogłosił wyrok, podając ustnie zasadnicze motywy rozstrzygnięcia oraz pouczył o prawie, sposobie i terminie zaskarżenia wyroku.

Posiedzenie zakończono o godz. 10.20.

Protokolant:
sekr. sąd. Ewa Mińska
(podpis)

Przewodniczący:
Janusz Znany
(podpis)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Pabianicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Janusz Znany

Protokolant: sekr. sąd. Ewa Milska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 kwietnia 2022 r. w Pabianicach

sprawy z powództwa Ubezpieczenia Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie Oddział w Łodzi

przeciwko Janowi Nowakowi

o zapłatę 52 000 złotych

oddala powództwo.

sędzia Janusz Znany
(podpis)

*Biuro Podawcze
Sądu Rejonowego w Pabianicach
wpłynęło 22 kwietnia 2022 r.
st. sekr. Anna Skromna
(podpis)*

Łódź, dnia 22 kwietnia 2022 r.

**Sąd Rejonowy
w Pabianicach
Wydział I Cywilny
ul. Partyzancka 105/127
95-200 Pabianice**

Powód: Ubezpieczenia Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie
Oddział w Łodzi
ul. Jasna 10
92-400 Łódź
reprezentowany przez pełnomocnika adwokata Stefana Kruka
Kancelaria Adwokacka
ul. Zakątna 15
93-670 Łódź

Pozwany: Jan Nowak
zam. 95-200 Rydzyny 12

sygn. akt I C 567/21

WNIOSEK

o sporządzenie uzasadnienia wyroku i doręczenie odpisu wyroku z dnia 20 kwietnia 2022 r. wraz z uzasadnieniem

W załączeniu przedstawiam udzielone mi pełnomocnictwo do reprezentowania strony powodowej w przedmiotowej sprawie (wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej) i w imieniu strony powodowej wnoszę o sporządzenie uzasadnienia wyroku z dnia 20 kwietnia 2022 r. i doręczenie mi odpisu tego wyroku wraz z uzasadnieniem.

*Adwokat Stefan Kruk
(podpis)*

Załącznik:

- pełnomocnictwo wraz z opłatą;*
- znaki opłaty sądowej 100 zł.*

PEŁNOMOCNICTWO

Zarząd Ubezpieczenia S.A. w osobach Włodzimierza Czarnego i Jadwigi Kaczmarek, działając w imieniu Spółki, upoważnia adwokata Stefana Kruka prowadzącego Kancelarię Adwokacką w Łodzi przy ul. Zakątnej 15, do reprezentowania Spółki przed sądami wszystkich instancji w sprawie przeciwko pozwanemu Janowi Nowakowi o zapłatę 52 000 zł.

Warszawa, dnia 21 kwietnia 2022 r.

*Włodzimierz Czarny
(podpis)*

*Jadwiga Kaczmarek
(podpis)*

Uzasadnienie

Powód Ubezpieczenia Spółka Akcyjna żądała zasądzenia od pozwanego Jana Nowaka na swoją rzecz kwoty 52 000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 października 2021 r. do dnia zapłaty. Wskazała, że kwotę tę wypłaciła poszkodowanej Marii Borowskiej w dwóch częściach, tj. 12 000 zł w dniu 11 marca 2019 r. w postępowaniu likwidacyjnym – na mocy swej decyzji o przyznaniu zadośćuczynienia, a następnie 40 000 zł na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 14 sierpnia 2020 r. wydanego w sprawie I C 487/19, tytułem dalszego zadośćuczynienia za śmierć jej męża, który zginął tragicznie 10 lipca 2005 r. na skutek obrażeń, jakich doznał w wypadku komunikacyjnym spowodowanym przez pozwanego. Pozwany prowadził samochód, mimo że nie miał prawa jazdy. Pozwany jako właściciel samochodu marki Polonez Truck nr rej. EL H013, którym kierował w chwili wypadku, miał zawartą umowę ubezpieczenia komunikacyjnego OC i AC w powodowej Spółce.

Przed wytoczeniem powództwa, strona powodowa wezwała pozwanego dwukrotnie do dobrowolnego spełnienia świadczenia, jednak pozwany nie zareagował na wezwanie do zapłaty.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Podniósł, że Maria Borowska po otrzymaniu od niego 5 000 zł tytułem nawiazki orzeczonej przez sąd karny, na piśmie zrzekła się dalszych roszczeń przeciwko pozwanemu. Poza tym podniósł, że strona powodowa, będąca stroną pozwaną w sprawie I C 487/19, która toczyła się przed Sądem Okręgowym w Łodzi, niewłaściwie prowadziła postępowanie i doprowadziła do wydania w tamtej sprawie przez Sąd niekorzystnego wyroku. Nadto nie powiadomiła pozwanego o toczącym się postępowaniu, przez co nie mógł wziąć w nim udziału. Pozwany przedstawił swoją sytuację życiową oraz materialną i stwierdził, że zasądzenie od niego dochodzonej należności byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. W sytuacji gdyby Sąd nie podzielił powyższych zarzutów, wniósł o miarkowanie dochodzonego roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 10 lipca 2005 r. około godziny 10-tej pozwany nie mając uprawnień do prowadzenia pojazdów kierował swoim samochodem marki Polonez Truck nr rej. EL H013. Pasażerem tego samochodu był Wiktor Borowski. Na skutek nieuszanowania prawa pierwszeństwa przejazdu samochodu marki Honda Civic, nr rej. EL 56789, pozwany

wyjechał na skrzyżowanie z drogi podporządkowanej i spowodował zderzenie z tym samochodem. Na skutek obrażeń odniesionych w tym wypadku na miejscu zginął Wiktor Borowski, mąż Marii Borowskiej. Pozwany został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Pabianicach w sprawie II K 508/05 z dnia 30 września 2006 r. za nieumyślne spowodowanie wypadku ze skutkiem śmiertelnym dla pasażera swojego samochodu. W wyroku tym Sąd orzekł także o obowiązku zapłaty nawiazki w kwocie 5 000 zł na rzecz Marii Borowskiej.

Pozwany jako sprawca szkody korzystał z ochrony ubezpieczeniowej w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, zawartej z powodową Spółką.

Dowody: *okoliczności bezsporne, a ponadto odpis prawomocnego wyroku w sprawie II K 508/05 SR w Pabianicach z dnia 30 września 2006 r.*

Pozwany zapłacił poszkodowanej 5 000 zł tytułem nawiazki orzeczonej przez sąd karny i wówczas Maria Borowska była przekonana, że otrzymana kwota wyczerpuje wszelkie jej roszczenia z tego tytułu.

Dowody: *zeznania świadka Marii Borowskiej, zeznania pozwanego w charakterze strony.*

W 2018 r. pracownik firmy oferującej pomoc w uzyskiwaniu odszkodowań za szkody doznane w wypadkach komunikacyjnych zaproponował poszkodowanej pomoc w uzyskaniu zadośćuczynienia za śmierć męża i pomógł jej napisać pismo – zgłoszenie szkody do powodowej Spółki.

Dowód: *zeznania świadka Marii Borowskiej.*

Pismem z dnia 20 listopada 2018 r., które wpłynęło do strony powodowej w dniu 23 listopada 2018 r., poszkodowana zgłosiła szkodę w powodowej Spółce, żądając 100 000 zł tytułem zadośćuczynienia za śmierć męża. Strona powodowa po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pismem z dnia 11 marca 2019 r. poinformowała poszkodowaną, że po uwzględnieniu otrzymanej przez nią od pozwanego kwoty 5 000 zł nawiazki uznała, że stosownym zadośćuczynieniem dla poszkodowanej jest kwota 12 000 zł i przekazała Marii Borowskiej tę kwotę przekazem pocztowym wysłanym tego samego dnia.

Dowód: *zeznania świadka Marii Borowskiej, pismo strony powodowej z dnia 11 marca 2019 r., dowód zapłaty przekazem pocztowym kwoty 12 000 zł z dnia 11 marca 2019 r.*

Poszkodowana uznała, że otrzymana przez nią od towarzystwa ubezpieczeniowego kwota 12 000 zł tytułem zadośćuczynienia jest zbyt niska i wystąpiła z powództwem przeciwko Ubezpieczenia S.A. o zasądzenie dalszej kwoty 80 000 zł tytułem pozostałej części należnego, jej zdaniem, zadośćuczynienia za śmierć męża. Po przeprowadzonym

postępowaniu w sprawie I C 487/19, Sąd Okręgowy w Łodzi wyrokiem z dnia 14 sierpnia 2020 r. zasądził na rzecz Marii Borowskiej 40 000 zł tytułem dalszego zadośćuczynienia za śmierć męża, w pozostałej części oddalił powództwo i orzekł o kosztach procesu. Apelacje obu stron od tego wyroku Sąd Apelacyjny w Łodzi oddalił wyrokiem z dnia 8 lutego 2021 r. w sprawie I ACa 287/20.

Dowód: odpis prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 14 sierpnia 2020 r.

W dniu 12 kwietnia 2021 r. strona powodowa jako zobowiązana na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 14 sierpnia 2020 r. wydanego w sprawie I C 487/19 wypłaciła Marii Borowskiej kwotę 40 000 zł.

Dowód: dowód zapłaty przekazem pocztowym kwoty 40 000 zł z dnia 12 kwietnia 2021 r.

Strona powodowa dwukrotnie wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 52 000 zł. Po raz pierwszy pismem z dnia 30 czerwca 2021 r. i po raz drugi pismem z dnia 11 października 2021 r., zaznaczając, że jest to ostateczne wezwanie przedsądowe i zakreślając termin 20 października 2021 r. jako ostateczny termin zapłaty dochodzonej kwoty.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 30 czerwca 2021 r., wezwanie do zapłaty z dnia 11 października 2021 r.

Pozwany nie uregulował żądanej kwoty.

(bezsporne)

W dacie wypadku mąż poszkodowanej miał 50 lat. Maria Borowska pozostała sama z czworgiem dzieci. Dwaj synowie byli pełnoletni, natomiast trzeci syn miał wówczas 15 lat i córka 10 lat. Do daty wypadku cała rodzina pozostawała na utrzymaniu ojca, natomiast Maria Borowska prowadziła gospodarstwo domowe i wychowywała niepełnoletnie dzieci. Mąż pomagał żonie w cięższych pracach domowych. Taki model rodziny małżonkowie ustalili od początku swego związku. Relacje między małżonkami układały się dobrze, mimo że warunki bytowe rodziny były trudne. Budynek, w którym mieszkali, wymagał remontu. W domu nie było bieżącej wody. Małżonkowie planowali remont domu, w tym także doprowadzenie bieżącej wody. Odłożyli pieniądze na zakup potrzebnych materiałów, natomiast prace miał wykonać mąż Marii Borowskiej. Po śmierci męża sytuacja rodziny bardzo się pogorszyła, Maria Borowska musiała liczyć dosłownie każdą złotówkę, bo nie starczało pieniędzy na utrzymanie rodziny. Po tragicznej śmierci męża Maria Borowska przeznaczyła zaoszczędzone wcześniej pieniądze na utrzymanie siebie i dzieci. Nie otrzymała żadnej renty po śmierci męża, bo nie miał on odpowiednio długiego stażu zatrudnienia. Pozostała sama z czworgiem dzieci bez środków do życia. Dwaj pełnoletni synowie

pracowali, ale jedynie dorywczo, bo nie mieli wyuczonego żadnego zawodu, a z uzyskaniem stałej pracy na wsi, w której mieszkali, było bardzo trudno. Pozwany zaproponował, że może ich zatrudnić w swojej firmie, ale oni nie chcieli u niego pracować. Według poszkodowanej, mieli żal do pozwanego, że ich ojciec zginął w wypadku, który spowodował pozwany. Poszkodowana też miała trudności ze znalezieniem pracy, bo nie miała żadnego zawodowego wykształcenia, ukończyła jedynie szkołę podstawową. Przez kilka lat po śmierci męża wykonywała dorywczo różne sezonowe prace polowe u innych rolników. Po pięciu latach od wypadku podjęła pracę jako salowa w szpitalu w Pabianicach. Od 2015 r. jest na emeryturze, która wynosi aktualnie 1 700 zł miesięcznie. Wszystkie dzieci małżonków Borowskich obecnie są już samodzielne, założyły swoje rodziny. Poszkodowana nie wyszła ponownie za mąż i nie związała się z żadnym mężczyzną.

Maria Borowska nie pamięta dobrze bezpośredniego okresu po śmierci męża. Sama nie wie, jak dała sobie radę w tym okresie i jak przez to przeszła. Było jej bardzo trudno, chociaż starała się funkcjonować normalnie ze względu na dzieci, żeby im nie okazać, jak było jej ciężko. Ocenia, że najgorsze do przeżycia w tym okresie dla niej były noce. Nie mogła spać, przypominało jej się, jak wyglądało życie rodziny przed wypadkiem męża. Nie korzystała z pomocy psychologa ani psychiatry, bo nie miała na to pieniędzy. Do dziś tęskni za mężem, często chodzi na cmentarz, wtedy płacze, bo wie, że gdyby mąż żył, jej życie i życie ich dzieci byłoby łatwiejsze.

Dowód: zeznania świadka Marii Borowskiej.

Pozwany od dziesięciu lat cierpi na niedowład dwukończynowy. Jest niewładny od pasa w dół po wypadku, któremu uległ w 2012 r. Spadł wówczas z wysokości i doznał licznych urazów, w tym podwinięcia rdzenia kręgowego. Po wypadku był w bardzo ciężkim stanie. Istniało wówczas nawet zagrożenie utraty życia. Był leczony na OIOM-ie. Jest trwale częściowo niepełnosprawny, co wynika wprost z orzeczenia o stopniu niepełnosprawności. Ze względu na niedowład nie jest w stanie sam wykonywać wielu czynności, nawet tych dnia codziennego. Przez znaczną część dnia, zgodnie z zaleceniami lekarzy, powinien leżeć. Nawet korzystając z wózka inwalidzkiego ma bardzo duże trudności w poruszaniu się. Musi stale przyjmować leki, również w zastrzykach. Z uwagi na stan zdrowia pozwany nie ma możliwości zarobkowania. Otrzymuje jedynie rentę inwalidzką w wysokości 1 300 zł miesięcznie. Spłaca kredyt mieszkaniowy w kwocie po 500 zł miesięcznie oraz pożyczki, które zaciągnął na pokrycie kosztów swego bieżącego funkcjonowania w kwocie po 190 zł miesięcznie. Z tytułu opłat za media pozwany ponosi opłaty w kwocie 330 zł miesięcznie, nadto na zakup leków i środków higienicznych wydaje 250 zł miesięcznie. Natomiast na

zakup środków spożywczych pozwany przeznacza 600 zł miesięcznie. Pozwany jest właścicielem 1,5 hektara ziemi, którą odziedziczył po ojcu, ale jej nie uprawia i nie otrzymuje żadnych dopłat z Unii. Pozwany nie wie, czy można zmienić przeznaczenie tego gruntu na działki budowlane. Po wypadku w 2012 r. żona pozwanego wystąpiła o rozwód. Sąd orzekł rozwód i zasądził od pozwanego alimenty na rzecz dwóch córek, łącznie 200 zł miesięcznie. Pozwany jednak nie płaci alimentów, bo jak twierdzi, nie ma na to środków. Otrzymywane świadczenia nie wystarczają pozwanemu na życie. Wymaga opieki innych osób przy trudniejszych pracach przez około 3 godziny dziennie, np. przy paleniu w piecu, sprzątaniu mieszkania, robieniu cięższych zakupów, przygotowywaniu ciepłych posiłków. Pozwany korzysta z pomocy opiekunek z pomocy społecznej. Pozwany nie może liczyć na pomoc najbliższych osób, bo matka i siostra mieszkają w miejscowości oddalonej o 200 km, a była żona pozwanego wraz z córkami wyprowadziła się z ich wspólnego domu. Po wypadku w 2012 r., ze względu na inwalidztwo, pozwany zmuszony był zlikwidować prowadzoną wcześniej działalność gospodarczą i utracił dotychczasowe źródła dochodów i utrzymania. Czynił starania o uzyskanie pracy, którą mógłby świadczyć w warunkach pracy chronionej, zgodnie z zaleceniami Komisji do spraw inwalidztwa, jednak pracy takiej nie mógł uzyskać.

Pozwany zapłacił poszkodowanej 5 000 zł nawiazki, którą zasądził sąd karny. Wówczas jeszcze pracował i uzyskiwał dochody z prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej. Aż do wypadku w 2012 r., kilka razy w roku, zwłaszcza przed świętami, pozwany przekazywał paczki z żywnością dla rodziny Marii Borowskiej, bowiem wiedział, że było im ciężko. Aktualnie pozwany sam ma także kłopoty finansowe i nie starcza mu pieniędzy na własne utrzymanie. Do 2012 r. pozwany prowadził prywatną działalność gospodarczą – usługi budowlane. Czasem zlecał wykonanie jakichś drobnych prac mężowi Marii Borowskiej, np. uporządkowanie terenu budowy, jednak nigdy nie zatrudniał go jako pracownika w swojej firmie. Jedynie sporadycznie zlecał mu wykonanie drobnych prac. Po śmierci Wiktora Borowskiego pozwany zaproponował, że zatrudni jego synów w swojej firmie, ale oni nie wyrazili na to zgody, mimo że nie byli nigdzie zatrudnieni na stałe.

Dowód: zeznania pozwanego w charakterze strony, historia choroby pozwanego, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności, oświadczenie o stanie majątkowym pozwanego.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zasadnie strona powodowa wywodzi, że jako ubezpieczycielowi służy jej prawo dochodzenia od kierującego pojazdem mechanicznym, z którym łączyła go umowa ubezpieczenia komunikacyjnego OC, zwrotu zadośćuczynienia, wypłaconego z tytułu

ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli kierujący pojazdem mechanicznym nie posiadał wymaganych uprawnień do kierowania pojazdem mechanicznym. Okoliczności przedmiotowego wypadku komunikacyjnego nie budzą wątpliwości w świetle treści prawomocnego wyroku karnego skazującego Jana Nowaka za przestępstwo z art. 177 § 2 k.k. i uzasadniają wystąpienie przez stronę powodową z roszczeniem regresowym przeciwko pozwanemu jako sprawcy wypadku, w następstwie którego powstała szkoda.

Bezsporne w tej sprawie między stronami jest, że strona powodowa z tytułu łączącego ją z pozwanym ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych wypłaciła poszkodowanej Marii Borowskiej łącznie kwotę 52 000 zł za pozwanego jako sprawcę szkody, tytułem zadośćuczynienia za śmierć jej męża w przedmiotowym wypadku. Pozwany, mimo dwukrotnych wezwań strony powodowej, nie zwrócił ubezpieczycielowi żądanej kwoty.

Wnosząc o oddalenie powództwa pozwany uzasadniał swe stanowisko następującymi okolicznościami:

- powołał się na fakt, że po zapłaceniu przez niego poszkodowanej nawiazki w kwocie 5 000 zł zasądzonej przez Sąd w sprawie II K 508/05, Maria Borowska zrzekła się jakichkolwiek dalszych roszczeń wobec pozwanego;
- podniósł zarzut niewłaściwego prowadzenia przez powodową Spółkę sprawy I C 487/19 przed Sądem Okręgowym w Łodzi i dlatego, w jego ocenie, doszło do wydania wyroku zasądzającego dalszą kwotę 40 000 zł tytułem zadośćuczynienia na rzecz Marii Borowskiej oraz braku powiadomienia pozwanego o toczącym się postępowaniu w ww. sprawie, skutkującym niemożliwością wzięcia udziału przez Jana Nowaka w tamtym postępowaniu;
- wskazał na swoją trudną sytuację życiową oraz materialną i w związku z tym podniósł zarzut naruszenia zasad współżycia społecznego w dochodzeniu od niego przez powodową Spółkę zwrotu wypłaconego zadośćuczynienia Marii Borowskiej;
- powołał się także na art. 440 k.c., podnosząc, że Sąd powinien zastosować ten przepis.

Po rozważeniu powyższych zarzutów pozwany Sąd Rejonowy uznał, że zasługują one na uwzględnienie i mimo że stronie powodowej co do zasady służy roszczenie w stosunku do pozwanego, o czym była mowa wyżej, to w ocenie Sądu zarzuty podniesione przez pozwanego przemawiają za oddaleniem powództwa.

Sąd odmówił dania wiary pozwanemu, który w swych zeznaniach stwierdził, że poszkodowana Maria Borowska po otrzymaniu od pozwanego nawiazki w kwocie 5 000 zł zasądzonej prawomocnym wyrokiem karnym, na piśmie zrzekła się jakichkolwiek dalszych roszczeń wobec pozwanego w przyszłości z tytułu odpowiedzialności za wypadek, w którym

śmierć poniósł jej mąż. W ocenie Sądu, gdyby takie zrzeczenie istotnie nastąpiło na piśmie, pozwany z pewnością zachowałby ten dokument jako istotny dla jego ewentualnej odpowiedzialności na przyszłość za skutki przedmiotowego wypadku.

Mimo to, w ocenie Sądu pozostałe zarzuty podniesione przez pozwanego, zasługują na uwzględnienie.

Strona powodowa przyznała, że istotnie w sprawie I C 487/19 toczącej się przed Sądem Okręgowym w Łodzi, w którym to postępowaniu doszło do wydania wyroku zasądzającego dalszą kwotę 40 000 zł tytułem zadośćuczynienia na rzecz Marii Borowskiej, nie wносиła o powiadomienie Jana Nowaka o toczącym się postępowaniu w ww. sprawie, który nie wiedząc w ogóle o tym postępowaniu nie miał możliwości wzięcia w nim udziału. W ocenie Sądu Rejonowego jest rzeczywiście wysoce prawdopodobne, że gdyby pozwany nie był pozbawiony możliwości wzięcia udziału w tamtym postępowaniu, wówczas na skutek jego czynności, które mógłby podjąć w celu obrony swoich interesów, wynik tamtego postępowania byłby dla niego korzystny. Dlatego też Sąd Rejonowy uznał za zasadny ten zarzut pozwanego.

Również zasadnie pozwany podniósł zarzut naruszenia art. 5 k.c. Obowiązek strony powodowej zadośćuczynieniu roszczeniom poszkodowanej, której mąż poniósł śmierć na skutek obrażeń odniesionych w wypadku komunikacyjnym wynikał z faktu udzielenia przez powodową Spółkę ochrony ubezpieczeniowej posiadaczowi pojazdu, który ponosi winę za spowodowanie tego wypadku. System obowiązkowej ochrony ubezpieczeniowej ma w założeniu umożliwić podmiotom poszkodowanym uzyskanie naprawienia szkody. Konstruując ten system ustawodawca wyszedł ze słusznego założenia, że z uwagi na potencjalną wysokość szkód komunikacyjnych, zapewnienie efektywnego sposobu ich kompensacji wymaga obowiązkowego ubezpieczenia. Uznał jednocześnie, że z uwagi na wysoki stopień ryzyka związanego z ruchem pojazdów mechanicznych, konieczne jest finansowanie szkód z niego wynikłych z puli składek obowiązkowo odprowadzanych przez posiadaczy pojazdów na konto podmiotów prowadzących działalność ubezpieczeniową, tak jak strona powodowa. Towarzystwo ubezpieczeniowe w ramach ubezpieczenia obowiązkowego posiadaczy pojazdów mechanicznych ma obowiązek naprawienia szkody i zadośćuczynienie krzywdzie – podmiotom, których dobra osobiste zostały naruszone na skutek ruchu pojazdów mechanicznych. Jednocześnie ustawodawca przyjął, że w niektórych sytuacjach (poza sytuacjami, gdy kierujący prowadził pojazd w celu ratowania życia ludzkiego lub mienia albo gdy miał miejsce pościg za osobą podjęty bezpośrednio po popełnieniu przez nią przestępstwa) towarzystwo ubezpieczeń ma roszczenie zwrotne wobec

kierującego pojazdem, który nie posiadał wymaganych uprawnień do kierowania pojazdem mechanicznym.

Wypłacając zadośćuczynienie żonie zmarłego Wiktora Borowskiego za krzywdę związaną ze śmiercią męża na skutek obrażeń odniesionych w wypadku spowodowanym przez pozwanego, który kierował samochodem bez wymaganych uprawnień, strona powodowa uzyskała prawo żądania zwrotu wypłaconych świadczeń. Badając jednak możliwość przymusowej realizacji tego prawa, sąd zobligowany jest do oceny, czy w kontekście konkretnych okoliczności zasługuje ona na uwzględnienie. Przy tej ocenie należy wziąć pod uwagę zgodność użycia tego prawa przez stronę powodową z zasadami współżycia społecznego. Pozwany wykazał, że na skutek wypadku, któremu uległ w 2012 r., nastąpiło znaczne pogorszenie jego sytuacji życiowej, zarówno zdrowotnej, jak i materialnej. Sytuacja rodzinna, życiowa i majątkowa pozwanego jest na tyle zła, że uniemożliwia uwzględnienie roszczenia strony powodowej. Pozwany jest osobą samotną. Wobec pozwanego został orzeczony na stałe znaczny stopień niepełnosprawności. W znacznym stopniu musi on korzystać z pomocy opiekunek przy wykonywaniu cięższych prac w ramach codziennej egzystencji. Pozwany nie ma jakichkolwiek możliwości zarobkowania. Natomiast otrzymywana przez niego renta nie wystarcza na zaspokojenie nawet podstawowych potrzeb bytowych. Dlatego w ocenie Sądu Rejonowego w przedmiotowej sprawie zasady współżycia społecznego przemawiają za oddaleniem powództwa.

Ponadto Sąd Rejonowy pragnie podkreślić, że również zasadne jest stanowisko pozwanego, aby Sąd zastosował w przedmiotowej sprawie art. 440 k.c. Jeżeli zachodziłyby przesłanki przewidziane w art. 440 k.c. do ograniczenia obowiązku naprawienia szkody w stosunkach pomiędzy poszkodowanym a osobą odpowiedzialną za szkodę, a w tej sprawie są to stosunki pomiędzy osobami fizycznymi, to wówczas roszczenie regresowe także ograniczone jest do wysokości tak obniżonego roszczenia odszkodowawczego. Zatem przepis art. 440 k.c. znajduje także zastosowanie w przedmiotowej sprawie. Badając możliwość zastosowania tego przepisu należy ustalić, jakie zasady współżycia społecznego przemawiają za zastosowaniem powołanej regulacji. W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie ochronę pozwanego należy wywieść z zasady solidarności społecznej. Według przepisów obciążenie ryzykiem związanym z ruchem pojazdów mechanicznych po drogach lądowych spoczywa na podmiocie prowadzącym działalność ubezpieczeniową, ale w istocie ryzyko to ponosi pośrednio ogół ubezpieczonych, którzy opłacają składki. W tej sprawie strona powodowa żąda spełnienia świadczenia mającego charakter regresowy od pozwanego, którego stan zdrowia i sytuacja majątkowa uniemożliwia uczynienie zadość temu żądaniu z przyczyn

przedstawionych wyżej. W ocenie Sądu Rejonowego, w tej wyjątkowej sytuacji zasada solidarności społecznej wymaga, by obowiązek zwrotu świadczenia spełnionego przez zakład ubezpieczeń został ograniczony, a nawet całkowicie zniesiony. Obciążenie nim pozwanego byłoby bowiem nieakceptowalne społecznie. Poza tym Sąd miał na uwadze zachowanie pozwanego wobec poszkodowanej już po wyrządzeniu szkody. Wprawdzie poza nawiązką orzeczoną wyrokiem karnym pozwany nie wypłacił poszkodowanej Marii Borowskiej żadnych sum pieniężnych, to jednak miał na uwadze jej trudną sytuację, przesyłając paczki przed świętami i oferując jej synom zatrudnienie w swojej firmie.

Wobec powyższego, Sąd Rejonowy podzielił powyżej omówione zarzuty pozwanego i uznał, że przemawiają one za oddaleniem powództwa w całości.

sędzia Janusz Znany
(podpis)

Informacja dla zdającego:

Należy założyć, że odpis wyroku z uzasadnieniem doręczono adwokatowi Stefanowi Krukowi jako pełnomocnikowi strony powodowej w dniu 6 maja 2022 r.

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych*

TRZECI DZIEŃ EGZAMINU ADWOKACKIEGO 12 MAJA 2022 r.

CZEŚĆ TRZECIA EGZAMINU

zadanie z zakresu prawa gospodarczego

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a) W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b) W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadania wynosi 360 minut.
4. Zadanie z zakresu prawa gospodarczego zawarte jest na 4 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

Informacja dla zdającego

- I. Po zapoznaniu się z treścią zadania proszę sporządzić, jako adwokat Andrzej Grabowski, świadczący pomoc prawną na rzecz OPUS spółka akcyjna z siedzibą w Gdańsku warunkową umowę sprzedaży tej spółce udziałów w spółce GRAND spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gdyni, zgodnie z założeniami wskazanymi poniżej.
- II. Wszystkie elementy podmiotowe i przedmiotowe powinny zostać wskazane w treści umowy lub załącznikach do niej.
- III. Zdający nie ma obowiązku opracowywania załączników niezbędnych do zawarcia umowy. Natomiast powołane w treści umowy dokumenty lub załączniki powinny zostać opisane w taki sposób, aby można było jednoznacznie ustalić wszystkie elementy wpływające na ich ważność i skuteczność.
- IV. W umowie należy powołać dokumenty identyfikujące strony i wykazujące należyte umocowanie ich reprezentantów.
- V. Dopuszczalne jest dokonywanie dodatkowych założeń w pracy, przydatnych do uzupełnienia stanu faktycznego, jednak bez zmiany podanych w zadaniu założeń.
- VI. W miejscu przeznaczonym na złożenie podpisów niezbędnych do zawarcia umowy należy wpisać słowo „podpis” ze wskazaniem osoby go składającej, zgodnie z założeniami zadania, **przy czym przyjmuje się, że podpisy te zostały poświadczone notarialnie, zgodnie z dyspozycją art. 180 § 1 k.s.h.**
- VII. Praca zawierająca rozwiązanie zadania powinna być oparta o stan prawny obowiązujący w dniu egzaminu.

Stan faktyczny zadania

I. Strony umowy

1. Sprzedawca

Krzysztof Nowak, zamieszkały w Gdyni, ulica Legionów 110B/11, 81 – 472 Gdynia, legitymujący się dowodem osobistym numer DAV 407171 wydanym przez Prezydenta Miasta Gdynia ważnym do 31 marca 2025 r., PESEL 86021202013, kawaler, rachunek bankowy o numerze 14 2345 2345 2345 2345 2345 2345. Przysługuje mu 100 udziałów w kapitale zakładowym spółki GRAND spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gdyni (nr KRS 0000078912) o wartości nominalnej 100 zł każdy udział, o łącznej wartości 10 000 zł.

2. Kupujący

„OPUS” spółka akcyjna z siedzibą w Gdańsku, ul. Kartuska 8, 80 – 104 Gdańsk, wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku VII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000089756, kapitał zakładowy 300 000 (trzysta tysięcy) złotych - wpłacony w całości;

- w spółce funkcjonuje Zarząd w składzie:

- a) Krzysztof Nowak – Prezes Zarządu – numer PESEL 86021202013
- b) Jerzy Pilchowski – Wiceprezes Zarządu – numer PESEL 79011406097;

- umowa spółki nie reguluje sposobu reprezentacji;

- w spółce ustanowiono Radę Nadzorczą w składzie:

- a) Antoni Wnikliwy – Przewodniczący Rady – numer PESEL 65030408053
- b) Anna Lupa – Członek Rady – numer PESEL 63010201242
- c) Anita Dokładna – Członek Rady – numer PESEL 59122409868;

- w spółce nie ustanowiono pełnomocnika i nie zostanie on powołany do zawarcia tej umowy;

- spółka posiada:

- a) Numer Identyfikacji Podatkowej 8951628263
- b) numer Regon 931908964
- c) rachunek bankowy o numerze 12 1234 1234 1234 1234 1234 1234;

- spółka jest podatnikiem podatku od towarów i usług.

II. Przedmiot umowy

100 (sto) udziałów w spółce GRAND spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Gdyni, ul. Chyłońska 53, 81 – 021 Gdynia wpisanej do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku VIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000078912 o wartości nominalnej

100 (sto) złotych każdy udział, przysługujące Krzysztofowi Nowakowi. Spółka została zarejestrowana w dniu 01 lutego 2021 r. Kapitał zakładowy spółki wynosi 20 000 (dwadzieścia tysięcy) złotych, a jej współnikami, oprócz sprzedawcy, są jeszcze dwie inne osoby fizyczne. Umowa spółki nie została zawarta przy wykorzystaniu wzorca umowy.

III. Założenia umowy

1. Cena sprzedaży wynosi 100 (sto) złotych za każdy udział, to jest łącznie 10 000 złotych.
2. Zapłata ceny sprzedaży powinna nastąpić w ciągu 30 dni od daty zawarcia umowy i być zabezpieczona stosownymi odsetkami.
3. Zapłata ceny sprzedaży winna zostać dokonana przelewem na rachunek sprzedawcy. W umowie należy uregulować, w którym momencie cena uważana jest za zapłaconą.
4. Umowa spółki GRAND spółka z ograniczoną odpowiedzialnością przewiduje, że zbycie udziałów uzależnione jest od zgody spółki (co zgodnie z brzmieniem umowy spółki powinno nastąpić w ciągu 14 dni od doręczenia wniosku o udzielenie zgody na zbycie udziałów); sprzedawca taką zgodą na dzień zawarcia umowy nie dysponuje.
5. Umowa spółki GRAND spółka z ograniczoną odpowiedzialnością przewiduje, że udziały nie mogą być zbyte przed upływem jednego roku od dnia zarejestrowania spółki.
6. W umowie sprzedaży powinno znaleźć się zastrzeżenie własności sprzedanych udziałów aż do uiszczenia ceny.
7. W umowie sprzedaży należy zastrzec prawo odstąpienia od niej przysługujące kupującemu ze wskazaniem przypadków, w których kupujący może z niego skorzystać.
8. W umowie sprzedaży należy zawrzeć zapisy dotyczące obowiązku zachowania w tajemnicy wszelkich informacji pozyskanych w związku z zawarciem lub realizacją tej umowy i stosownie zabezpieczyć w tym zakresie interesy stron.
9. W umowie sprzedaży należy uregulować moment przejścia na kupującego korzyści i ciężarów związanych z jej przedmiotem.
10. Umowa sprzedaży powinna zawierać postanowienia dotyczące kondycji finansowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, w szczególności w kontekście tego, że nie toczy się wobec niej postępowanie upadłościowe i restrukturyzacyjne.
11. Umowa spółki GRAND spółka z ograniczoną odpowiedzialnością przewiduje, że o przejściu udziałów spółkę zawiadamiają obie strony umowy sprzedaży w formie pisemnego, podpisanego przez obie strony oświadczenia.
12. Umowa sprzedaży może zawierać postanowienia dodatkowe nie ujęte we wskazanych wyżej założeniach przy uwzględnieniu interesu kupującego i nie pozostające z nimi w sprzeczności.

Nr kodu zdającego

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych*

CZWARTY DZIEŃ EGZAMINU ADWOKACKIEGO 13 MAJA 2022 r.

CZĘŚĆ PIĄTA EGZAMINU

zadanie z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a) W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b) W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadań (z zakresu prawa administracyjnego oraz z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki) wynosi łącznie 480 minut.
4. Zadanie z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki zawarte jest na 4 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

Informacja dla zdającego

- I. Po zapoznaniu się z treścią zadania – opracowanym na potrzeby egzaminu stanem faktycznym – proszę przygotować opinię prawną, w której należy:
- 1) ocenić zachowanie adwokata Józefa Nowaka z punktu widzenia zasad wykonywania zawodu i zasad etyki adwokackiej, z uwzględnieniem interesu publicznego,
 - 2) w przypadku uznania, że adwokat naruszył ww. zasady – wskazać przepisy, które zostały naruszone oraz opisać, na czym polegało ich naruszenie.
- II. Przygotowaną opinię należy podpisać imieniem i nazwiskiem: *Jan Kowalski*.

Stan faktyczny zadania

Adwokat Józef Nowak, członek Izby Adwokackiej w Lublinie, zaniechał regularnego i terminowego płacenia składek na samorząd adwokacki i zalegał z zapłatą składek na potrzeby izby za okres 10 miesięcy. Z uwagi na to, że pomimo wezwania do zapłaty zaległych składek, nie uiszczył ich, Okręgowa Rada Adwokacka w Lublinie uchwałą z dnia 19 lutego 2021 r. na podstawie art. 44 ust. 3 ustawy – Prawo o adwokaturze zawiesiła adwokata Józefa Nowaka w czynnościach zawodowych do czasu uiszczenia przez niego należności z tytułu zaległych składek na samorząd adwokacki. Uchwała uprawomocniła się w dniu 15 marca 2021 r. Adwokat Józef Nowak w dniu 11 października 2021 r. uregulował w całości zaległe składki samorządowe, o czym niezwłocznie poinformował Okręgową Radę Adwokacką i złożył wniosek o uchylenie uchwały o zawieszeniu w czynnościach zawodowych. Wobec zaistniałej sytuacji Okręgowa Rada Adwokacka w Lublinie w dniu 29 października 2021 r. uchyliła wyżej opisaną uchwałę o zawieszeniu adwokata Józefa Nowaka w czynnościach zawodowych.

Adwokat Józef Nowak w okresie od 20 marca 2021 r. do 30 września 2021 r. występował w sprawach sądowych, w szczególności w sprawie o sygn. akt I C 20/21 w Sądzie Rejonowym w Lublinie na podstawie pełnomocnictwa udzielonego mu w dniu 30 grudnia 2020 r. przez powoda Jana O. W ramach realizacji zlecenia uczestniczył w rozprawach przeprowadzonych w dniach 15 kwietnia 2021 r. i 15 czerwca 2021 r., a także w dniu 16 sierpnia 2021 r. złożył w imieniu swojego klienta apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 15 czerwca 2021 r. w wyżej opisanej sprawie.

Na fakt uczestnictwa w czynnościach sądowych przez adwokata Józefa Nowaka zwrócił uwagę pełnomocnik pozwanych w sprawie I C 20/21 – adwokat Kazimierz Solecki, informując o zaistniałym zdarzeniu ORA w Lublinie. W uzasadnieniu swojego zawiadomienia wskazał, że na skutek postępowania jego przeciwnika procesowego zagrożony jest uzasadniony interes jego klienta, jak i samo postępowanie w toczącej się sprawie. Adwokat Józef Nowak wezwany do udzielenia wyjaśnień, dopiero po kolejnym piśmie z Rady i interwencji Rzecznika Dyscyplinarnego złożył oświadczenie, że w jego ocenie zakaz wykonywania czynności zawodowych nie obejmuje spraw rozpoczętych przed datą zawieszenia w wykonywaniu zawodu, a nadto poskarżył się na brak koleżeństwa ze strony adwokata Kazimierza Soleckiego, który – jak napisał w wyjaśnieniach – złożył na niego doniesienie o rzekomo popełnionym delikcie dyscyplinarnym.

W toku prowadzonego postępowania przed Sądem Rejonowym w Lublinie w ww. sprawie adwokat Józef Nowak złożył wniosek dowodowy o przesłuchanie w charakterze świadka radcy prawnego świadczącego pomoc prawną na rzecz pozwanych, dla wykazania okoliczności stanowiących podstawę przygotowywanych przez niego projektów umów i warunków, w jakich nastąpiło zawarcie umów między stronami.

Tocząca się przed Sądem Rejonowym w Lublinie sprawa z powództwa Jana O. przeciwko właścicielom Lombardów była szeroko komentowana w miejscowych mediach. Adwokat Józef Nowak w trakcie trwającego procesu udzielił wywiadu lokalnej Telewizji, w którym negatywnie ocenił postępowanie pozwanych, oświadczając, że „jest to rzadko spotykany przypadek draństwa i żerowania na krzywdzie ludzkiej”, a także podzielił się swoim wrażeniem, że „pozwani są członkami grupy nielegalnie uczestniczącej w obrocie wierzytelnościami”. Przy okazji udzielonego wywiadu i omawiania tej sprawy poinformował, że jest autorem blogu i prowadzi kampanię informacyjną w mediach społecznościowych oraz zaprosił widzów do stałego śledzenia jego strony internetowej. Jak zostało ustalone, na stronie internetowej adwokat Józef Nowak regularnie zamieszczał informacje o prowadzonych przez siebie sprawach, podkreślając przy tym osobiste zasługi w korzystnych rozstrzygnięciach dla klientów. Szczególne miejsce w jego relacjach zajmowały tzw. sprawy frankowe, przy okazji omawiania których wskazywał na swoje wyjątkowe kompetencje, zachęcając osoby posiadające takie kredyty do korzystania z jego usług.

Adwokat Józef Nowak współpracował z Miejskim Rzecznikiem Konsumentów w Lublinie, przygotowując pisma procesowe, zastępował Rzecznika jako pełnomocnik w sprawach o ochronę interesów konsumentów, toczących się zarówno z inicjatywy Rzecznika lub z jego udziałem. Jego współpraca miała charakter pro bono. W trakcie tej współpracy pozyskiwał informacje o sprawach; tak zdobytą wiedzę następnie wykorzystywał w sprawach prowadzonych na podstawie umów zlecenia z osobami uczestniczącymi w tych postępowaniach.

Nr kodu zdającego

*Ministerstwo Sprawiedliwości
Departament Zawodów Prawniczych*

CZWARTY DZIEŃ EGZAMINU ADWOKACKIEGO 13 MAJA 2022 r.

CZĘŚĆ PIĄTA EGZAMINU

zadanie z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki

Pouczenie:

1. Zadanie oznacza się indywidualnym kodem.
 - a) W przypadku rozwiązywania zadania w formie odręcznej, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania i na każdej stronie pracy zawierającej rozwiązanie zadania.
 - b) W przypadku rozwiązywania zadania przy użyciu sprzętu komputerowego, zdający wpisuje numer kodu na pierwszej stronie zadania (odręcznie) oraz w oknie aplikacji do zdawania egzaminów prawniczych, zgodnie z wyświetlonym komunikatem (numer kodu będzie automatycznie wstawiany na każdej stronie pracy).
2. Nie jest dopuszczalne w żadnym miejscu zadania i pracy zawierającej rozwiązanie zadania wpisanie własnego imienia i nazwiska ani też podpisanie się własnym imieniem i nazwiskiem.
3. Czas na rozwiązanie zadań (z zakresu prawa administracyjnego oraz z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki) wynosi łącznie 480 minut.
4. Zadanie z zakresu zasad wykonywania zawodu lub zasad etyki zawarte jest na 4 ponumerowanych stronach (łącznie ze stroną tytułową i informacją dla zdającego). W razie braku którejkolwiek ze stron, należy o tym niezwłocznie zawiadomić Komisję Egzaminacyjną.

Informacja dla zdającego

- I. Po zapoznaniu się z treścią zadania – opracowanym na potrzeby egzaminu stanem faktycznym – proszę przygotować opinię prawną, w której należy:
 - 1) ocenić zachowanie adwokata Józefa Nowaka z punktu widzenia zasad wykonywania zawodu i zasad etyki adwokackiej, z uwzględnieniem interesu publicznego,
 - 2) w przypadku uznania, że adwokat naruszył ww. zasady – wskazać przepisy, które zostały naruszone oraz opisać, na czym polegało ich naruszenie.
- II. Przygotowaną opinię należy podpisać imieniem i nazwiskiem: *Jan Kowalski*.

Stan faktyczny zadania

Adwokat Józef Nowak, członek Izby Adwokackiej w Lublinie, zaniechał regularnego i terminowego płacenia składek na samorząd adwokacki i zalegał z zapłatą składek na potrzeby izby za okres 10 miesięcy. Z uwagi na to, że pomimo wezwania do zapłaty zaległych składek, nie uiszczył ich, Okręgowa Rada Adwokacka w Lublinie uchwałą z dnia 19 lutego 2021 r. na podstawie art. 44 ust. 3 ustawy – Prawo o adwokaturze zawiesiła adwokata Józefa Nowaka w czynnościach zawodowych do czasu uiszczenia przez niego należności z tytułu zaległych składek na samorząd adwokacki. Uchwała uprawomocniła się w dniu 15 marca 2021 r. Adwokat Józef Nowak w dniu 11 października 2021 r. uregulował w całości zaległe składki samorządowe, o czym niezwłocznie poinformował Okręgową Radę Adwokacką i złożył wniosek o uchylenie uchwały o zawieszeniu w czynnościach zawodowych. Wobec zaistniałej sytuacji Okręgowa Rada Adwokacka w Lublinie w dniu 29 października 2021 r. uchyliła wyżej opisaną uchwałę o zawieszeniu adwokata Józefa Nowaka w czynnościach zawodowych.

Adwokat Józef Nowak w okresie od 20 marca 2021 r. do 30 września 2021 r. występował w sprawach sądowych, w szczególności w sprawie o sygn. akt I C 20/21 w Sądzie Rejonowym w Lublinie na podstawie pełnomocnictwa udzielonego mu w dniu 30 grudnia 2020 r. przez powoda Jana O. W ramach realizacji zlecenia uczestniczył w rozprawach przeprowadzonych w dniach 15 kwietnia 2021 r. i 15 czerwca 2021 r., a także w dniu 16 sierpnia 2021 r. złożył w imieniu swojego klienta apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 15 czerwca 2021 r. w wyżej opisanej sprawie.

Na fakt uczestnictwa w czynnościach sądowych przez adwokata Józefa Nowaka zwrócił uwagę pełnomocnik pozwanych w sprawie I C 20/21 – adwokat Kazimierz Solecki, informując o zaistniałym zdarzeniu ORA w Lublinie. W uzasadnieniu swojego zawiadomienia wskazał, że na skutek postępowania jego przeciwnika procesowego zagrożony jest uzasadniony interes jego klienta, jak i samo postępowanie w toczącej się sprawie. Adwokat Józef Nowak wezwany do udzielenia wyjaśnień, dopiero po kolejnym piśmie z Rady i interwencji Rzecznika Dyscyplinarnego złożył oświadczenie, że w jego ocenie zakaz wykonywania czynności zawodowych nie obejmuje spraw rozpoczętych przed datą zawieszenia w wykonywaniu zawodu, a nadto poskarżył się na brak koleżeństwa ze strony adwokata Kazimierza Soleckiego, który – jak napisał w wyjaśnieniach – złożył na niego doniesienie o rzekomo popełnionym delikcie dyscyplinarnym.

W toku prowadzonego postępowania przed Sądem Rejonowym w Lublinie w ww. sprawie adwokat Józef Nowak złożył wniosek dowodowy o przesłuchanie w charakterze świadka radcy prawnego świadczącego pomoc prawną na rzecz pozwanych, dla wykazania okoliczności stanowiących podstawę przygotowywanych przez niego projektów umów i warunków, w jakich nastąpiło zawarcie umów między stronami.

Tocząca się przed Sądem Rejonowym w Lublinie sprawa z powództwa Jana O. przeciwko właścicielom Lombardów była szeroko komentowana w miejscowych mediach. Adwokat Józef Nowak w trakcie trwającego procesu udzielił wywiadu lokalnej Telewizji, w którym negatywnie ocenił postępowanie pozwanych, oświadczając, że „jest to rzadko spotykany przypadek draństwa i żerowania na krzywdzie ludzkiej”, a także podzielił się swoim wrażeniem, że „pozwani są członkami grupy nielegalnie uczestniczącej w obrocie wierzytelnościami”. Przy okazji udzielonego wywiadu i omawiania tej sprawy poinformował, że jest autorem blogu i prowadzi kampanię informacyjną w mediach społecznościowych oraz zaprosił widzów do stałego śledzenia jego strony internetowej. Jak zostało ustalone, na stronie internetowej adwokat Józef Nowak regularnie zamieszczał informacje o prowadzonych przez siebie sprawach, podkreślając przy tym osobiste zasługi w korzystnych rozstrzygnięciach dla klientów. Szczególne miejsce w jego relacjach zajmowały tzw. sprawy frankowe, przy okazji omawiania których wskazywał na swoje wyjątkowe kompetencje, zachęcając osoby posiadające takie kredyty do korzystania z jego usług.

Adwokat Józef Nowak współpracował z Miejskim Rzecznikiem Konsumentów w Lublinie, przygotowując pisma procesowe, zastępował Rzecznika jako pełnomocnik w sprawach o ochronę interesów konsumentów, toczących się zarówno z inicjatywy Rzecznika lub z jego udziałem. Jego współpraca miała charakter pro bono. W trakcie tej współpracy pozyskiwał informacje o sprawach; tak zdobytą wiedzę następnie wykorzystywał w sprawach prowadzonych na podstawie umów zlecenia z osobami uczestniczącymi w tych postępowaniach.